

46

excalibur

**Země napadena
armádami U.F.O.**

(strana 10)

NOVINKY VÝPLATNÉ[®]
(Předpl. do: E60)

Zajímavé zaměstnání:
redaktor časopisu počítačových her

Vyžadujeme:
běžný přehled o počítačových hrách,
dobrou znalost české gramatiky,
alespoň základy angličtiny,
znalost práce s textovým editorem

Pracovní náplň:
kontakt s autory,
editace autorských textů,
vedení rubrik

Nabízíme:
zaučení do redakční práce,
odpovídající finanční ohodnocení,
přístup k nejnovějším hrám,
spolupráci při vytváření prestižního
herního časopisu Excalibur

Neváhejte a zavolejte nám
na tel.: 667 123 15
nebo napište na adresu redakce.

**Přijmeme nového
Excaliburmana**

Amazonky

(JUŽNÉ SLOVENSKO - 1949)

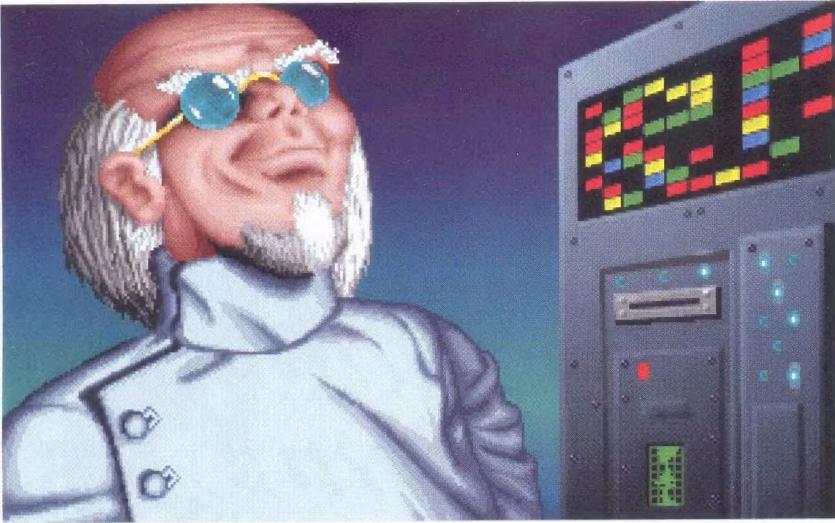
■ FLIGHT OF THE AMAZON QUEEN

vtrhly do SR

Dnes vám po prvé a pravdepodobne na posled prinášame exkluzívnu zprávu životnej dôležitosťi. Do SR vtrhli Amazonké královny pre násadované šialeným genetickým inžinierom doktorm. Behom dvoch dní prešli amazonky diabolským tempom našu zemou a utiekli do Južnej Ameriky. Bola

to nešťastná volba, lebo práve tam sa nachádza laboratórium oného vedca. Z našich radov sa vypravil hrdina Džou Kyng na výpravu určenú k záchrane žien.

Jeho príbeh je príťažlivý a slozitý a dúfame, že sa mu podarí Amazonké ženy zachrániť. Sledujeme preto jeho príbeh a prajeme mu veľa šťastia pri

hľadaní súvislostí na jeho dobrodružnej ceste. Tento príbeh doporučujeme vašej pozornosti, lebo Džou Kyng si to opravdu zaslúži. Našich pravidelných čitateľov budeme nadálej informovať.

Z Blavy
Roger T.

Král Maylor svržen

■ TOWER OF SOULS

Generál nastolil diktaturu

V kráľovství „Ríše Chayborská“, které leží v jihozápadní Africe, vládne kráľ Maylor. Kraluje celkem bezstarostne, neboť jeho území je chráneno několika kouzelnými krystaly. A tu, co se nestalo. Do posvátné jeskyně, kde byly krystaly uschovány, vtrhl generál Baalhatrok (že by?) a odcizil je. Následne vyhnal krále, zmocnil se trůnu a nastolil vojenskou diktaturu. Baalhatrok si ještě za pomocí krystalů vybudoval na nejvyšší horé sídlo - vysokou věž. Neměl však vyhráno. Jedně bouřlivé noce si narodil bojovník Treeac, kterému bylo souzeno, že o svých osmnáctinách odejde do hor a někoho zabije. A tak Treeac šel a šel, až došel do jeskyně. Tam si na něj počíhal bývalý král, daroval mu amulet a pověřil jej dábelským posláním: zlikvidovat Baalhatroka a znova nastolit v zemi klid a mír... Kontaktovali jsme diplomata této země, abychom zjistili, jaký je poslední běh událostí. Respektujeme jeho přání zůstat v anonymitě.

„Dlouho se nic neděje, nejsme si jisti, zda je Treeac udatný bojovník. Otukněte si démonovu věž a uvidíte,“ poradil nám. A tak jsme se tam vypravili. Okolí vypadá upraveně, potkáváte zajímavé lidi. Trochu jsme měli problémy s dorozuměním, ale po čase si zvyknete. V tetelícím se vzduchu ale všechno vidíte hrozně nespovídě. Výzdoba je rozmanitá, ale překvapila nás malá pestrost barev, i když se dá těžko předpokládat, že by si Baalhatrok svůj domeček vyzdobil nějak.

Doporučené ceny

V nové tabulce u recenzí je nyní v Excaliburu uvedena i Doporučená cena. Jedná se o cenu subjektivně doporučenou EXCALIBUREM, podle kvality a typu hry, která nemusí odpovídat skutečné prodejní ceně v prodejnách. Prodejci mají možnost objednat si za poplatek v ceně hry zveřejnění své Prodejní ceny spolu s telefonním číslem prodejny. V takovém případě neuvádíme cenu doporučenou Excaliburem.

kými obrázky, malovanými kříklavými barvami. Při prohlídce jsme slyšeli zvuky vody tekoucí z chrtanů draků a praskání ohně v krku. Celkově však Tower of Souls nevypadá špatně a příznivci fantazie si jistě přijdou na své. Nechybí tu staré zaprášené truhly, tajné místnosti ani kouzlení. Ukázali nám asi čtyřicet kouzel, pří-

sady do nich jsme posbírali při svém putování. Jsem velice zvědav, jak celá situace dopadne. Až se zámek dostaví, bude návštěvníkům snad prohlídku zpříjemňovat hudba. Určitě si tam zajede.

Joe
(další informace v příštím čísle)

obsah

Týden

Amazonky vtrhly do SR

Flight of the Amazon Queen (3)

Král Maylor svržen

Tower of Souls (3)

Interview přes poklop kanálu

Gloom (4)

Jurský park realitou

Lost Eden (4)

Rozjela se další golfová soutěž

Sensible Golf (4)

Silver vysvobozen (4)

Úprava cen (4)

Ze zákulisí Electronic Arts

NBA Live 95 (5)

Genagen & Muddok (5)

Kaleidoskop (5)

Téma: Násilí ve hrách

Třídní seriál - 1. část (6)

Hardware: Sega Saturn (29)

Plakát: Full Throttle (16)

Dopisy

Tipy a triky (28)

Hardware (29)

Názory (30)

Recenze

ACES The Complete Collector's Edition

(PC-CD) letecká sbírka (19)

Alex Dampier Pro Hockey 95 (PC-CD)

hokej (21)

Alien Legacy (PC-CD, PC)

strategická SCI-FI (22)

Bureau 13

(PC-CD, PC) adventure (23)

Fire Hawk (Atari ST) arcade (19)

Jungle Strike (PC-CD, PC, Amiga) akční (21)

Little Big Adventure (PC, PC-CD)

adventure (13)

Living Books (PC-CD, MAC)

animované dětské knížky (20)

Pinball Mania (PC) pinball (22)

Sensible Golf (Amiga) golf (14)

Super League Manager (A1200, Amiga)

fotbalový manažer (24)

Terminal Velocity (PC) 3D akční (10)

USS Ticonderoga (PC-CD) strategie (12)

Virtua Fighter (Saturn) bojová (25)

Virtual Pool (PC-CD) kulečník (11)

Návody

Bioforge (PC-CD) (26)

Tipy a triky (28)

GLOOM

Interview přes poklop kanálu

Byo to fantastické! Napínávě, dokonalé, zkrátka bomba! Něco takového jsem ještě nezažil a buď na to hodně dlouho vzpomínat. Lidé nestílejí po sobě, ale skupinově pobízejí nepřátele. Na začátku všechno byla nevelká kabina výtahu, který sjížděl do podzemí. Na misi nás připravovala skvělá pochmurná hudba. Vynořili jsme se v rohu jakési čtvercové místnosti, kde jsme utvářili tři dvojice. Zatímco ostatní mizeli v bludišti, zůstal jsem s kolegou Jackem poslední. Když umílkly skřeky našich umírajících přátel, vyrazili jsme. Uprostřed první místnosti jsme si stlačením označených desek zvýšili palebnou sílu našich zbraní a hned nás překvapily dva páry cizích vojáků, které jsme s lítostí poslali do pekla. Dlouhá chodba s podivnými nápisy na stěnách nás vedla do rozsáhlé haly. Jen tak tak jsme stačili zaledit zpět. Z temnoty se vyřítilo plno ozbrojen-

ců, ale nebyl problém je zneškodnit, když jsme se navzájem kryli. Střely naštěstí působí jen na ty, jimž jsou určeny, nemohli jsme se tedy vzájemně zastřelit. Opět jsme našli zesilovače zbraní a otevřeli vchod do další místnosti. Odtamtud se neustále valilo množství nepřátele a než tato řeka vyschlala, přišli jsme o značnou část své munice. Další cesta vedla uzoučkým chodbami, kde bylo nutností jít za sebou. Všude visel nechutný sliz a jeho odpadávající části tvorily na zdi nápis „Gloom“ - heslo celé akce. Zničeho nic se za námi ozval zvuk pracující hydrauliky a instinctivně jsme se vrátili. Po páku krocích se před námi objevila skrytá štola, kde jsme zbraně nabili na maximum a popili trochu mléka z kojenec láhve. Naše kroky duněly relativně opuštěnými chodbami, chvíli co chvíli jsme však zanechali za sebou čerstvě umrtveného vojáka. V následující slouji přišel šok - přepadli nás dva obrnění roboti, ale i tento oříšek jsme rozlouskli, i když Jack už nebyl mezi námi. Konečně jsem spatřil dveře s vytouženým nápisem „EXIT“. Škoda, že se toho Jack nedožil...

Má radost však byla předčasná. Byla to ta největší podlost, jakou jsem kdy zažil. Hned mi bylo dívné, proč je u východu tolik energie pro zbraně. Takové množství vojáků pohromadě jsem ještě neviděl! Málem mě dostali, ale na můj laser přece jen neměli! S juchnutím jsem otevřel dveře výtahu, který mě měl vyvézt zpět na zemský povrch...

Nevyvezl. „Výtah ještě nefunguje. Počkej si, až bude celej areál hotov, pak si dosytosti zastřílíš! Zatím ti sem budeme házet jídlo a pitnou vodu...“

Joe
(další informace přineseme co nejdříve)

Jurský park realitou

■ LOST EDEN

Dnes, v šílené době 20. století, nás dokáže překvapit máloco.

Avšak když už se vyskytne událost, která rozvlní lhotejně řady lidstva, je to jednoduše šok. Po měrně nedávno světové mozký prohlásily, že v době zhruba před 65 miliony let se dinosaurovi potkali s lidmi. Tato skutečnost nám byla doposud neznáma, neboť je ve všeobecném mínění, že lidé se vyvinuli až po ještěrech. Vzhledem

k tomu, že jsme se snažili vyzvědět více, pozvali jsme k nám do redakce doktora Alexandra Johna Paula Kria z Institutu pro výzkum minulosti, aby nám sdělil některé podrobnosti.

Ex: Dobrý den, doktore, můžete nám říci některé věci týkající se onoho velkého objevu?

A.J.P.K.: To bych samozřejmě mohl, ale celá věc podléhá přísnému utajení, takže schovávejte ten diktafon a fotoaparát, sic vás kuchnu pazourkem.

Ex: Dobrá, ale jaký je váš názor na domněnky ohledně stavění jakýsi citadel či pevnosti za pomoci dinosaurů? Doktore, nehledejte mi v kapse, nemám tam diktafon! Tak jaký?

A.J.P.K.: V zásadě bych souhlasil.

Ex: Ale s čím?

A.J.P.K.: No s tím vaším tvrzením.

Ex: Ale kterým?

A.J.P.K.: No s tím ohledně citadel. To víte že stavěli citadely, dali dinosaurům houby nebo jabka a pak zakváleli na příšalku a už to bylo. Doufám, že to netočíte! No a pak to šlo dál. V té době je ohrozoval jakýsi neidentifikovatelný kmen Tyrannosauřů, ale o tom tolik nevím. Ale rozhodně to zjistíme. To se ještě ukáže, my to zjistíme,

víme všechno! Jsme nejlepší! A nekoukejte na mě takhle, nejsem blázen. Já vám ještě ukážu! Jen počkejte! Tohle bude zajímavé!!! Chahaha. Být vám, rozhodně bych to jako divák sledoval, my z minulosti to sledujeme s nadšením, takže vy taky musíte, jasny?! Jetli ne, kde mám ten pazourek, jestli ne, tak si mě nepřejte. Takováhle událost a většina lidí to přejde jen tak. Uvědomte si, tohle prostě musíte vědět. Fatalní odhalení!!! A teď mě nechte, jdu vyřezávat Venuši.

Ex: Tak to vás nebudeš rušit, přejeme vám hodně úspěchů v minulosti a nashledanou.

Z Věstonic pro Excalibur
Roger T.

■ SENSIBLE GOLF

Rozjela se další golfová soutěž

Do Los Angeles se sjely všechny větší golfové hvězdy, aby se zúčastnily prvního klání v rámci turnaje Sensible Open 1995. Zahájení se osobně zúčastnil starosta Los Angeles a popíral hráčům hodně štěstí. Ti si z toho nic nedělali a hbitě se pustili do první jamky. Počasí všem přálo a veselí ptáčci zpívali „Odu na radost“, neboť na tento turnaj čekali téměř tříčtvrt roku. Po dnešním dnu skončil úplně poslední nepříliš známý golfista Joe Cormack. Zeptali jsme se ho, co bylo přičinou jeho neúspěchu. „Dolehla na mne nervozita z neustálých příprav. Ještě se mi nikdy v životě nestalo, abych desetkrát promáchnul. Hrozně závidím mému příteli Quaidu Morchovi jeho prvenství a doufám, že se mi v příštích dnech bude dařit lépe. Byla by škoda promarnit svou šanci na tak skvěle připraveném trávníku!“ Příští týden zamíří hráči do Kanady a proslyčá se, že by měli dorazit i pod Karlštejn.

-JOK-

Silver vysvobozen

Jak jsme vás informovali minulý týden, agent Silver (uprostřed) byl držen jako rukojmí. Již ve čtvrtek 15. 6. se nám podařilo agenta vyměnit. Jak je vidět na fotografii, předání se účastnil agent Beast (v pozadí) a na naší straně tajný agent -ml.

James GOLD

Úprava cen

Předplatitelé LEVELU byli překvapeni, když náhle obdrželi od firmy PCP, u které si časopis předplatili, oznámení o zvýšení cen již jednou zaplněného předplatného z 24,50 na 30 Kč. Pokud by se zdražením nesouhlasili, byly jim nabídnuty další dvě možnosti: buď předplatné úplně zrušit, nebo je převést na časopis EXCALIBUR. „Jednalo se pouze o obchodní tah fy PCP (PCP, P.O.Box 414, 111 21 Praha 1, tel.: 02-66712315), která však již nemá s časopisem LEVEL vůbec nic společného. Pouze poskytuje peníze na rozšíření téma, kdo si jej u PCP předplatil“, sdělil nám k celé záležitosti manažer časopisu Level Ing. Daniel Ebermann. „Případné reklamace na finanční stránku věci musí předplatitelé uplatňovat u firmy, resp. na adresu, na které si časopis předplatili. Nesrovnalosti v kvalitě dodávek je však třeba bez váhání uplatňovat v redakci LEVELU.“ Naopak potěšení mohli být předplatitelé časopisu EXCALIBUR. Druhým obchodním tahem firmy PCP bylo totiž snížení cen EXCALIBURU na 19,90 Kč, pro předplatitele 18 Kč. „Tento krok má podpořit nové předplatitele a zvýšit náklad časopisu. Nelze samozřejmě vyloučit, že by se v budoucnu opět cena vrátila na hodnotu 24 Kč“, prohlásil ředitel vydavatelství PCP Přemysl Twrdý. Firma PCP již nepřijímá žádny nové objednávky předplatného na časopis LEVEL, omylem došlé platby předává současnemu vydavateli firmě JRC. Předplatitel LEVELU, kteří předplatné zaplatili u firmy PCP, mají možnost převést své předplatné na EXCALIBUR.

-inzerce PCP

Ze zákulisí Electronic Arts

Záznam z přípravy nové hry firmy Stibrova Arts, sekce SA Sports. Mike: „Tak hoši, dáme se do práce. Máme vytvořit nějakou hru, právě jsem k tomu dostač pár papírů a prachy“. Dvoumítový potlesk. „Má to být něco novýho, lepšího, bla, bla, znáte to. Vaše návrhy.“ Tomas Smolík: „To nebude žádná sonda. Udělali jsme super hokej, fotbal, golf a já nevím co ještě všechno. Samé skvělé hry.“

Jestli chtěj něco méně obvyklého, tak musíme sáhnout po nějakém novém sporu. Otázka je po jakém.“

Následuje bouřlivá diskuse. Mike: „Klid, klid. Uzavřeme to a...co třeba basket?“ „Ano!“ „To je stáry!“ Do toho... „PŘIJATO!“ „Fajn, víme o co půjde. No a po té dohodě je jasné, že se zas musíme vytáhnout. Dáme to na CD. Je někdo proti, není, díky. Čím začneme?“ Martin: „Když nemusíme šetřit místem, tak bych tam šoupnul nějaké to full-motion video, teď docela letí.“ Mike:

„Skvělý nápad, píšu si. Takže po tom videu budou všechni nažhavený, musíme je v tom udržet. „Tak všechna menu dáme v SVGA, bude to vypadat skvěle.“ Mike: „Fajn, tím sice nasadíme laťku dost

vysoko, ale dobré. Dále, o každám hráči chci základní informace, statistiky za minulou sezónu, jeho vlastnosti a ... fotku.“ Tomas: „Šéf je vám dobré, fotka musí být taky v SVGA a taková spousta informací, no potěš pánbůb. Někoho pošli, ať nám to připraví. V poslední době jsou populární takový ty manažery, jak níc nehráješ a jenom vyberes, kdo nastoupí. Takže bych tam něco podobného taky šoupnul, ale jen lehce, co by vánek. Třeba jenom výměna hráčů, by měla stačit, ne?“ Martin: „To jo, ale chtělo by to nějak omezit, aby si každý nedal do svého týmu O'Neala, Olajuwona, Ewinga apod. Mám nápad, výměny povolíme jen v určitých termínech, jako v normální NBA.“ Mike: „Dobrá, tak to bychom měli. Co takhle dát možnost měnit pravidla?“

Nastala ostrá výměna názorů. Po osetření několika tržních ran a odzbrojení, mohla diskuse pokračovat.

Tomas: „Já to myslí asi takhle. Basketový pravidla nejsou v Evropě tak zařízeny jako u fotbalu nebo hokeje. Při hodnocení faulů bych dal třeba volbu přísnosti rozhodčích nebo tak něco.“ Mike: „Je to sice dost radikální, ale něco na tom je. Já

to beru, ale jestli to nedopadne dobré, tak z tebe udělám nezaměstnanýho. A co hra samotná?“

„Pohled necháme jako u fotbalu, ten šikmo shora sem padne líp. A ještě něco, při pauze, když se objeví klasický menu na střídání, quit apod. bych něco změnil. Nebral bych to jako pauzu, ale jako oddechový čas. Co ty na to?“ Mike: „To

rozbíjení desek beru, bude sonda. Pravidla, hráče, sezónu i hru máme, takže jsme vlastně hotový. Dejte se do práce, průběžně mě informujte a až hra je co nejdříve hotová. Pak to dejte testovací, ty zkriticují, my je vykopnem a bude to. Zatím zdar.“

Lewis

cím plátně se objevil první dokumentární obrázek s titulní stranou Excaliburu č.1. Po tomto patetickém úvodu již Martin zahátil rozvášněné novináře svými studiemi, které doprovázely propracovanými tabulkami a grafy. Stručně popsal cestu již se ubírala za posledních deset let herní průmyslu.

Místo teoretických rozborů současného stavu následovala praktická ukázka nejnovější high-end hypercool konzole Sega Saturn. Především ukázka ke hry Virtua Fighter, jejíž přednosti mistrně předvedly ve Full-contact souboji vybraní členové redakce (Genagen & Muddok). Díky této vzrušující ukázce hra Virtua Goal, jež následovala po Virtua Fighterovi, zůstala poněkud ve stínu. Po celou dobu prezentace byli novináři Martinem Ludvíkem zasvěcováni do tajů herních konzolí. Po ukázce přišla toužebně očekávaná přestávka a s ní i občerstvení zdarma. Najedli se rovněž některí členové redakce (Genagen & Muddok). Rádno posilnění, přijali novináři pozvání ke hře zdarma od pana Jakubičky, šéfa Laser Game. Chladný odstup, který zachovávala většina novinářů během oblékání futuristické výstroje, se po několika prvních výstřelech změnila v čiré nadšení. To však záhy poněkud ochladilo, neboť se hry zúčastnili i někteří členové redakce (Genagen & Muddok). Dle předpokladu, hru vyhrál Muddok s mnohasetbodovým náskokem. Po odchodu z hry, novinářům zářily v oči dvě věci - hlad a nadšení. Hlad byl ukoven pestrou nabídkou občerstvení a nadšení se ještě zvýšilo možností hry na špičkových automatech především firmy Sega. Jmenujeme alespoň Virtua Fighter II, Daytona, Mortal Kombat II, Virtua Cop a mnoho pinballů. Když v 11:00 hodin tisková konference skončila, nutno říci že naprostým a neočekávaným úspěchem, nemohli tomu někteří účastníci uvěřit.

Genagen & Muddok

KALEIDOSKOP

Stíhači

Microsoft, který má oficiálně sídlo v Seattlu, stát Washington, USA se nám v poslední době začal stále více objevovat v Hollywoodu, San Francisku a v úborech v Kalifornii, a to v podobě agentů s kufříky plnými peněz. Jejich úkolem nebyl snadný - měli odlákat specialisty na animaci od gigantů, jako je Disney. Microsoft se totiž pokouší založit silnou animační větev s cílem obohatit své interaktivní produkty. Zatím ale nebyl příliš úspěšný. Podařilo se odlákat jednoho asistenta animátora, kterému se líbilo, že na novém pracovišti bude (samostatným odpovědným) animátorem a jednoho odborníka na Pixarové systémy. A pak se řekne - Microsoft!

Steven dobývá trh

Na poli interaktivní zábavy zanedlouho zableskne další hvězda. Společnost se jmenuje DreamWorks SKG a neříkejte mi, že nevíte, o co se jedná. SKG totiž znamená Spielberg (Steven), Katzenberg (producent Lviho krále) a Geffen (huděbní a filmový producent - např. Guns'n'Roses, nebo Interview s upírem). DreamWorks SKG, což se dá volně přeložit jako „Výtvory snů“, nebo i „Sen funguje“ je název jejich dlouho diskutované společnosti, která sice začíná s televizními programy pro americkou ABC, ale bude produkovat i hudbu, hrané i kreslené filmy a jak jsem se již zmínil - počítačovou zábavu. Spielberg se tak dostává do zvláštní situace. Bude ještě stále přihrávat scénáře Lucas Arts (dříve Lucasfilm Games), které patří jeho kamarádovi George Lucassovi, nebo si je uškudlí pro sebe a DreamWorks SKG?

Knihovna fotbalu

SUPERBOWL vyšel na CD právě na začátku sezóny amerického fotbalu. Soupeření týmů American Football League a National Football League jsou zde zdokumentována do takových detailů, jako je knihovna všech typů listků, které se na zápasu kdy prodávaly, nebo průvodce znamenitými rozhodčími. Jinak jsou tu samozřejmě i vizuálně vědcené prvky jako krátké filmové klipy a foto fotbalových hvězd. Encyklopédické využívání CD se nám začíná pěkně šířit. Jakpak by asi vypadala CD multimediální encyklopédie fotbalu u nás?

Bude i Bingo?

Vite co je to Virtual Vegas? Tak se dost pravděpodobně jmene budoucnost všech náruživých hráčů (nikoliv tzv. pařanů, ale hráčů - karbaníku). Virtual Vegas by se mělo stát celosvětovou siti, na niž by si každý mohl zahrát svou oblíbenou hazardní hru. Séfové projektu ale nechtejí zustat jen u hrani. Mělo by se i sázet a vyhrávat! Ve Spojených Státech, kde se tato myšlenka zrodila, je to projekt živě diskutovaný. Federální zákony totiž připoští hazardní hry jen v některých státech (proto musel Marlowe doplout na jachtu s kasinem - byla mimo vysostné vody USA). Hraní přes počítač by na podobné překážky nemělo narazit. Začátky Virtual Vegas jsou zatím skromné. Vydali jedno CD - Blackjack (naše Oko, nebo 21) a vyradili si místo na Internetu. Uvidíme, co bude dál.

Horal krotí Gora

Hlavní role v „jistém“ připravovaném filmu podle slavné počítačové hry má Christopher Lambert (Horal) a titul filmu zní ... ta,tá, tap ta d... Mortal Kombat!!! O tomto projektu jsem už dobrý půlrok věděl, ale ani ve snu by mne nenapadlo, že Chris Lambert bude hrát v adaptaci této slavné počítačové hry! Mortal Kombat vytvořila New Line Cinema, která má na svědomí také Noční můry a podle ukázků, které jsem viděl, je to senzace. Obráz má atmosféru, o jaké se Street Fighterovi s Van Dammem ani nezdálo. Postavy bojovníků jako kdyby téměř ze hry o vypadaly a je to i čtyříký Goro! Ten mrška se hýbal tak přesvědčivě, že jsem nebyl schopen na pohled určit, jestli je počítačový, nebo latexový. Snad se po Super Mario Bros a Street Fighterovi konečně dočkáme slušného filmu podle počítačové hry!

KaT

NÁSILÍ VE HRÁCH

[část první]

ANEBO

„KDYŽ MI BYLO SEDM,

POSTŘELIL JSEM SVÉHO PRVNÍHO CYBERDÉMONA.“

Během své rešerše, kterou jsem získával potřebné materiály pro tento článek, jsem narazil na velmi zajímavé souvislosti, a proto si nebudeme povídат jenom o brutalitě ve videohrách a o jejím ne/zakazování. Podíváme se trochu hloub, tam, kde má celý problém své kořeny. Radší si někam sedněte, čtěte a valte očka.

Potemnělý amfiteátr s několika klecemi u bočních zdí. Mramorová podlaha je pokryta roztrhanými těly zrůd. Ze svého místa vidím (?) temná ústí šesti neosvětlených chodeb. Chrtány záhuby. Ani nevím, která z nich sem přináší pravidelné dupání mechanických nohou Spider Master, obrovského mozku na osmi nohách se silným rotačním kulometem pod bradou. To dupání! To zatracené dupání zní tak pravidelně! Tak se mi vnujuje do myslí! Ale já vím, kde ten mrázek je! Dostanu ho, ale ne teď. Ještě nemám správnou výzbroj. Ale dostanu ho, už za chvíli! Stejně na mě nemůže. Je uzavřen v kruhové prostoře a klaustrofobicky úzkými chodbami se neprotáhně! To dupání mne přivádí k šílenství. Ta mechanická pravidelnost - myslím, že mi z toho praskne HLAVA!!!! Co to je? Ten řev!!! Musel jsem se šlápnout plošinu, která otevřela nějaké dveře v odlehlej části labyrintu a vypustila další příšery. Proč musím ten řev slyšet? V uších se mi mísí s pravidelným dupotem pavouka a já to asi nevydržím! Jsem tu už příliš dluho. Pln zoufalství vy rážím nejbližší chodbou. Myslím, že by tam někde mohli být. Jak se vzdalují od amfiteátru, slabné i dusot pavoukových nohou. Je ale v centru stavby, a tak ho budu slyšet, dokud ho nezabiju! Doběhnu k vodě, ale nikdo tu není. Kde jsou ti bastardi? Stále slyším odněkud jejich řev! Vyrážím nazpátek, ale na jednom rozcestí zahnu do špatné chody a hluk začíná silit. Je nesnesitelný! Musím je umlčet, nevydržím to, zblázním se z toho! Temná chodba utíká kolem mne a náhle se napravo otevřou dveře. Tady jsou! Červení Démoni! Uskakuji k protilehlé stěně, úplně cítím, jak se mi o ni zastaví záda a začnou smarem před sebe vyprazdňovat rotační kulomet. Nemyslím na náboje, nemřím. Trhají se jako kusy papíru. Je tu i několik Impů. Pokoušeji se plivat oheň, ale ve zmatku, který jsem vytvořil, se pobíjejí navzájem. Na zem padají zkrvavené kusy masa. Řev slabne. Pohlédlu před sebe. Po místnosti zmateně pobíhá poslední Démon. Zasunu rotační kulomet a vytáhnu motorovou pilu. Vrrrr! Démon ji zmerčí a žene se proti mě. S poklidem mu ji zaseknut doprostřed čela. A najednou řev utichne. Vypnu pilu. Konečně ticho. Ticho. A jen ten pravidelný, lahodný bzuček nohou Master Minda někde v dálí. „Šum, šum, ... šum, šum, ... šum, šum, ...“

O tom ano a o tom ne...

Každý máme nějaký jiný kus hardware a někdo nemá dooma dokonce nic. Aby nám všem bylo jasné, o čem se vlastně v tomto článku bavíme, rozdělíme si nejprve počítačový svět a ubezpečíme se, že každý ví, kde se budeme pohybovat.

Hand-hold consoles: Patří sem hry, které koupíte za tři stovky i méně někde na tržnici. Malý automat s jedinou hrou má černou grafiku na (většinou) okrovém pozadí. Jeho hardwarové a grafické možnosti jsou mizivé. Dále sem patří konzolky jako je Nintendo Game Boy, nebo Sega Game Gear. Mají sice trochu lepší grafiku i hardware, ale stále to není ono. Tento typ hardware můžeme z naší diskuze okamžitě vyloučit. Násili ve hrách se omezuje na údery nunčakou nebo výstrel bambítkou a grafické zobrazování brutality končí několika černými (popřípadě šedými) pixlky. Situace s hand-holdy je velmi podobná osmibitovým počítačům.

Coin-up arcade machines: Stolní automaty (konzole) se dělí na vyherní automaty (jednoruký bandita), pinball a hrací automaty s obrazovkou. První dvě odrůdy jdou hned z kola ven. Ty zbylé coin-upy jsou v mnoha případech testovacími stroji pro nový hardware, jehož možnosti často přesahují nejrozšířenější osobní počítače. Grafika coin-upů je velmi dobrá. Navíc na nich převládají akční a logické hry a zcela absentují adventure, které vyžadují dlouhodobé soustředění a přemýšlení v klidu. Akční hry na coin-upech často přímo soutěží v grafickém zobrazování násilí, a tak si je překně probereme. Mezi hlavní výrobce těchto strojů patří Namco a Sega.

Home videogame systems: Domácí konzoly jako jsou SNES, Mega Drive, 3DO, SONY Play Station a další se vyznačují snadným ovládáním a dobrými grafickými i paměťovými možnostmi. Přestože je lze připojit na pouhé televize, což snižuje podstatně kvalitu obrazu, v mnohem si nezadají s coin-upy. Sega a Nintendo na nich vydělávají miliony. I ty zapadnou do našeho povídání jako ulité.

Personal Computers: Domácí počítače se používají jak na práci, tak na hry. Jejich grafické i hardwarové možnosti jsou dost silné na to, aby nám předvedly- třeba Dooma. I o těch bude řeč.

Grafické zobrazování násilí ve videohrách Jak to všechno začalo a jak to pak pokračovalo. Část 1

Otázka násilí a brutality ve videohrách není příliš stará. Je to taková mladší sestra otázky násilí ve filmech a v televizi. Proti těm se brojilo již před lety. Ze zkušeností z filmu a TV se dalo pochopitelně očekávat, že dojde i na počítačové hry. Došlo.

Mezi filmem a hrami je více paralel, než by se na první pohled mohlo zdát. Už dnes máme v softwareu nezávislé produkce - shareware, podomácku splácane hity (*Operation Lemmings*) a megaprodukce, na které se s napětím čeká mnoho měsíců i dva roky (*Lost Eden*). Přesně jak v filmovém showbyzynsu (viz. v malém teamu vyrobený hit „Sex, Iži a video“; megaprodukce „*Batman 3*“). Pokud půjdeme do extrému (podobně jako Verne), můžeme již dnes předpovědět, že v příštích pěti letech dostanou hry stejně ocejchování jako filmy ve smyslu - tohle patří do kategorie A (tzv. umělecké), nebo B (tzv. komerční). „*Mario*“ a „*Dom*“ budou uznávanými klasikami, zatímco „*Last Action Hero 2*“ bude takové slabší běčko. „*UFO 3*“ bude hra třídy „A“.

Ale pryč od prognóz budoucnosti, máme se bavit o násilí ve videohrách, a tak nejprve musíme zpátky, na úplný začátek - do pravého videoher. Hned první videohra vůbec (je to diskutabilní, ale zůstaňme při tomto titulu) - „*Pong*“ (televizní tenis se dvěma čárkami místo pálek) neposkytovala násilí ani náhodou, ale už třeba takový „*Pacman*“ prakticky kanibalizoval malé duchy a „*Galactians*“ nechal hráče dokonce mordovat celé regimenty vesmírných příšerek. Je to zobrazování násilí nebo ne? V podstatě ano, ale přesně tak, jako v pohádky O červené Karkulce. Není totiž cítit naturalismem. Jednoduchá grafika, způsobená nízkými grafickými schopnostmi, nedávala mnoho možností k realistickému zobrazení věcí. Proto měla monstra z vesmíru velká očíčka a legrační nožičky a všecko to byla vlastně taková hra pro malá děcka. A tak se nenašel nikdo, kdo by obvinil Ultimate, že jejich „*PSST*“ porušuje mezinárodní konvence o chemických zbraních (zahradník ničí broučky různě barevnými spreji) a „*Sabre Wulf*“ (Wulf, nikoliv Wolf) podněcuje rasové nepokoje (zlého indiána musíte odhánět mečkem), nebo konzumaci drog (příčkнутím ke květině získáte jednak jinou barvu a jednak některou ze super-vlastností).

Zákonitě pak neměly první obavy z působení videoher na mládež nic společného s ohrožením morálky. Jednalo se o motiv „psychické závislosti“. Zatímco mladí začali být možnostmi počítačů nadřízeni, starší generace se cítila novou věcí ohrožena (tak, jako vždycky) a začala se bránit. Tou zbraní se ukázala „zákeřná choroba psychické závislosti na počítačích“. Byla to průměrná zbraň a rychle ji došla munice. „*PIF, PAF, ...*“

První odpůrci násilí ve videohrách se začali objevovat hlavně s příchodem her plných vojáčků, kteří se navzájem střílejí zbraněmi různého kalibru. Takový „*Rambo 2*“ vás nutil pobijet celé hordy zelených příslušníků Viet Congu. Morbidnost byla navíc zdůrazněna i pestrou škálou zbraní,

které mohly Johny Rambo používat. Byla tu dýka, rychlopalná puška, luk se šípy, plamenomet a bazooka. Bazookou jste dokonce mohli měnit stromečky v ohořelé pažezy. Domy se po jejím zásahu měnily ve spálené ruiny. Proč se ale proti této hře nezvedla stejná vlna odporu v masmédiích jako proti *Mortal Kombatu*? Na první pohled je zřejmý důvod v grafice. Zelené siluety jen vzdáleně připomínají lidské a jejich úmrtí proběhne explozí několika pixlů - skoro jako ohňostroj. „PRÁSK!“ A mrtvola nikde. Vypadá to comicské a neškodné. Svou roli tu ale také sehrála doba vzniku hry. Případný kritik by totiž kritizoval věc, která ještě není v dostatečné míře zakrojená v myslech lidí. Nepřineslo by mu to výsledek, který by očekával, ale o tom si povíme mnohem víc trochu dál.

V prvních jednoduchých střílečkách s vojáky byla velká výhoda v tom, že všechny oběti byly silně anonymní. Hráč nikdy neviděl tvář oběti, většinou ani neslyšel její předsmrtný výkřik. Oběť neprojevovala zoufalou snahu o přežití jinak než střílením okolo sebe. Porušení anonymity oběti je velmi nebezpečným prvkem v grafickém zobrazování násilí a zatím se objevuje silně sporadicky. Tento jev působí nejprve šokujícím dojmem, ale s časem si na něj hráč začne zvykat, jako na všechno, co člověk prožívá opakován. Kupříkladu ve vesmírné střílečce „*Rebel Assault*“ nevidíte nic než stroje, s nimiž se naháníte. Explodující těla pilotů, která fakticky v každé vámí odstřelené fregatě jsou, ani koutkem oka nezahlednete. Necítíte, že vraždíte lidí, a to je hlavním prvkem videoher. Podívejte se (stále jsme u *Rebel Assaultu*) ale na sekvenci exploze vaší vlastní lodi. Jak se objevují plameny a kouř, pilot v kabíně zvedá ruce, aby se instinctivně bránil proti ohni výbuchu. „PRÁSK!!“ Game Over. A teď si představte, že to samé vidíte u lodí, kterou zničíte vy. A pojďme trochu dál, vidíte toho daleko víc. Vidíte strach v pilotových očích, když prvně pochopí, že se blíží jeho konec, kamera sjede na palubní desku, kde si všimnete přilepené fotografie jeho rodiny, na chvíli pocítíte, jakou lásku k nim cítí, vnímáte lítost v jeho srdeči a pak vaše kůže zaregistrouje silní horko, zvednete oči - plameny vyšlehnou přímo proti vám - a PRÁSK cítíte, jak se pilotovo tělo trhá na kusy. Poprvé to je šokující, podruhé znervózňující a potřetí téměř normální. Je to tak blízké reálnitě, že si na to začnete zvykat.

Ale vrátme se ještě zpět do historie. Radost z mlácení tvrdáků, kterou dnes tolík překypují hry typu *Street Fighter*, si mohli hráči vyzkoušet již na osmibitech. Tehdy se proslavil titul „*Target Renegade*“, který byl asi první vlaštovkou skutečné vizuální brutality. Ve své době ale nevzbudila hru žádné velké pohoršení. Masmédia mlčela. Při tom v ní hráč mohl běžně používat třeba překně cílené kopání do rozkroku nebo, pokud protivník padl k zemi, mohl si na něj kleknout a několika trhavými pohyby mu zlomit vaz. „KŘUP!“ I přes jednoduchou grafiku se našly tituly, které chtěly hráče vystrašit. V „*Go To Hell*“ se hráč - exorcista dostane do samého pekla. Motivy bolesti a mučení jsou zde na každém kroku. Je tu natahování na skřipec, gilotina, nebo animovaná scéna (na svou dobu dost dobře vyvedená) s rozmačkáváním hlavý mezi deskami s bodci.

Na Amize se pak velkým itemem staly hororové hry týmu Horrorsoft. Zatímco *Personal Nightmare* se omezovala na vytváření strachu svou tisícnovou atmosférou (dost úspěšně), její následovnice - „*Elvira - Mistress of the Dark*“, „*Waxworks*“, nebo „*Elvira 2 - Jaws of Cerberus*“ již krvi, zabijením a grafickým zobrazováním násilí přímo přetékají. Tyto tři jmenované hry se vyznačují i zajímavým přístupem k hráčovu úmrtí. Nejenom, že zde lze zemřít takřka na každém kroku (ačkoliv Sierra a její *King Quest* by asi stejně vyhráli), ale hlavně je to pokaždé doplněno překně naturalistickým obrázkem hráčova konce. V hrách Horrorsoftu se prakticky vyplatí umírat - uvidíte pak spoustu dobré grafiky.

Na PC byl prvním velkým úspěchem grafického zobrazování násilí „Wolfenstein 3-D“. iD Soft postavili hráče do role amerického špiona, kapitána Williama „B. J.“ Blazkowicze. V dobách druhé světové války se vydával na nebezpečné mise do nacistických pevností a bral hráče s sebou. Unikátní 3D pohled na krajinu byl tak novátoršký, že ho distribuční dokonce zdůraznili v názvu hry. Ano, byly i takové časy, kdy se neříkalo „...další doomovka...“, ale to je už hodně dávno. Z plnulého pohybu ve světě „Wolfenstein“ dostávali dokonce hráči bolesti hlavy. Tak byla hra (na svou dobu) blízká realitě. A tolik se v ní vraždilo. Na hráče tu útočily desítky různě ozbrojených nacistických vojáků a skupinky vycvičených psů. „BANG, BANG!“ a padali v krvi k zemi. „TATATA-TA...!“ a postavy zavrávoraly a zhroutily se do rudé kaluže. Ačkoliv před spuštěním hry ukazují iD obrazovku podobnou americkému ratingovému videosystému s označením PG-13 (dovoleno od 13ti let, rodičovský doprovod doporučen), pro konzervativce to byl pořádný trn v oku. iD se ale nenechali umílet nadlouho...

„A osmý den vytvořil „Doom“

3. prosince 1993 se na několik hodin prakticky zablokovala celosvětová síť Internet. Toho dne na ní vypustila distribuční firma Apogee první díl trilogie dlouho očekávaného pokračování klasické stílečky „Wolfenstein“. Stejně jako u Wolfa, i na této pařbě pracoval slabý texaský tým iD Soft. Ta nová hra se jmenovala „Doom“ (Zkáza) a znamenala dramatický přelom v historii počítačových her.

Převratně rychlá 3D grafika, nápaditá bludiště, rozmanité příšery, kvalitní výběr zbraní, vynikající hratelnost a spousta krve. Tolik brutality snad ještě v žádné hře, vytvořené do té doby, nebylo. Situace je o to horší, že je to hráč, kdo toto násilí plodi. A situace je ještě o to horší, že je to nádherně uspokojující. Zatímco většina her si hráč projde jednou a odloží je, když projde Dooma na nejlehčí obtížnost, prochází ho záhy na těžší a pak ještě těžší... Více násilí, více napětí, více krve! Ale to není vše. Aby bylo možné tvořit nové úrovně, vymysleli hackeri několik editorů levelů. Vice bludišť! Zatímco běžná praxe je takové postupy nepodporovat, iD Soft, ani Apogee kupodivu žádne právní kroky nepodnikni a navíc vyslali do světa vlastní, oficiální editor. Hráč si tak může nejenom změnit mise, ale také grafiku prostředí, postav (existují leuely s větřelci i postavami ze Star Wars) nebo zbraní. Když vás omrzí hudba nebo zvuky, doplníte svoje (skvěle zní třeba „Eyes of Tiger“ z Rockyho nebo laserové výstřely ze Star Wars lelevelů). Pokud se vám nelíbí sud kyseliny, změňte ho na sud krve, Zombie mana přeměňte na modrého Šmoulu. Ale to stále není všechno! Ti, kteří mají přístup k počítačové síti nebo k modemu (většinou pracovníci počítačových středisek brzy ráno nebo pozdě večer), mohou bojovat proti zeleným vojáčkům ovládaných jejich kamarády. Mohou je střílet do zad, nebo řezat motorovou pilou. Lidští protivníci jsou nevypočitatelní a porazit je bývá skutečnou výzvou. Programátoři Art Data Interactive, kteří pracují na konverzi Dooma pro 3DO, říkají dokonce tak daleko, že si místo zelených postaviček doplnili vlastní digitalizované obrázky. (A jen tak mimochodem, věte že hlavním designérem Dooma byla žena?)

Doom je prostě tady a musí se s ním počítat. Otázku je proč. Proč je tak uspokojující a proč ho hráje tolik lidí se středním i vysokým vzděláním. U Death Matche (boj několika hráčů proti sobě) je situace jasná. Stejně jako u jiných her, které umožňují hru alespoň dvou hráčů proti sobě, zde hraje roli pravý impuls soutěživosti. Být lepší než ten druhý, porazit ho! Svoje sehrává i dokonalé atmosféru prostředí hry. Fanatičtí hráči hrají zásadně v zatemněné místnosti, se sluchátky na uších, hudbu staženou na minimum a na co největší herní okno. Umělá realita tak nabírá na účinnosti. Přesto není *Doom* v žádném případě dokonalý. Nelze se dívat nahoru a dolů, nelze se plížit, nebo lézt po žebřících, zaměřování je automatické. Ale nezdá se, že by to někomu vadilo. *Doom 1* se prodával o sto šest a *Doom 2* jakbysmet. A nebude dlouho trvat, kdy si mnozí z hráčů nasadí příslušenství a půjdou do virtuálního *Dooma* (tak jako se to podařilo mně na jarním ECTS). Ale stále je tu ono PROČ.

Grafické zobrazování násilí ve videohrách Jak to všechno začalo. Část 2

Krev a brutalita se někdy objevuje i jako jakýsi „zpestřující prvek“ jinak „nezávadné“ hry. Začíná to už třeba takovým „Monkey Islandem“. Rozhovory hráče s (cizí) uříznutou hlavou, nebo podzemní prostory plné lidských vnitřností, rostoucí tu jako květiny v zahradě, spolu s napínavou hudbou dokázaly ve své době vytvořit docela napínavou atmosféru. Aniž by hnali motiv do krajnosti, přiměli vás Lucasfilm Games (starý název pro LucasArts) bát se, alespoň na chvilku. V „Monkey Island 2“ šli tak daleko, že vytvořili celou architekturu z kostí. LeChuckova pevnost se jen hemžila obratlí, lebkami, nebo klíčními kostmi. „BU, BU, BU!“

Lebky se začaly objevovat v mnoha hrách. Když neprimo ve hře (při hře), tak alespoň na nějakém menu (viz např. „Legends of Valour“), ale nakonec přišel den, kdy se omrzely a jejich místo zaplnil první půl litr krve. Ta sloužila, a ještě stále slouží v mnoha případech, stejně jako dříve kostlivci. Šokuje a povadlého hráče vyburcuje do nového soustředění.

Klasickým příkladem může být průměrně úspěšný „Black Thorne“. Začíná to už titulkem. „PRÁSK“ zazní výstřel z pušky a na obrazovku vychlemstne kaluž krve, jako kdyby si někde za obrazovkou od-bývala popravčí četa večerní šichtu. V „Black Thorne“ je to dost samoučelné, hlavně v porovnání s námětem hry - fantasy. Ve hře samotné zase může hráč odstřelovat každého živáčka. Jsou tu samozřejmě příšery, jejichž odstřel je nutný, ale pak tu jsou i uvěznění poddaní hrdiny (nevinní, utiskovaní, bla, bla, bla,...) Když je trefí náhodná kulka příšery a oni zkolabují, je to samozřejmě okay, hlavní hrdina může být výčitek svědomí každého z těchto ubožáků odstřelit jedním výstřelem. Mnoho her řeší problém kladných NPC (postavy, které neovládá hráč) jednoduše tak, že nedovolí jakýkoli účinek střel vyslaných hráčem (některé postavy v „Mad Doggu“), jindy mu ubývá morálka („Godfather“ - hra může skončit jednak klasickým Game Over, když jste zastřeleni, a nebo vyhnání z klanu, když pobijete příliš mnoho nevinných lidí), nebo přímo energie („Darkmere“ - jen zkuste praštit některého z nevinných obyvatel městečka mečem po kebuli). Některé hry zase berou po zastřelení nevinné NPC přímo jeden hráčův život (viz „Crime Patrol“ na 3DO). Autoři „Black Thorne“ si s něčím takovým očividně nedávali práci. Při tom je ale funkce krvavých scén ve hře zcela shodná s již vyzkoušenými postupy. Jedná se o to - udržet hráče v pozornosti. Kromě menších skalních fanoušků Flashbackového žánu dokonce větší hráčů tvrdí, že odstřelování zajatců se stalo jediným důvodem, proč hru hráli dál, než za druhou level.

Krev se objevuje i v žánrech, které klasicky sázely hlavně na poutavý příběh, postavy a jejich osudy. Příkladem může být 3D isometrická adventure „Pagan - Ultima VIII“. Kromě toho, že obsahuje již jmenované prvky svých předchůdců, najdeme v ní

krve a zvrhlého násilí habaděj. Je tu kupříkladu obřad, při němž je probodnuta adeptka nekromanie. Krev vytyskne a zalije oltář. Nelze tomu zabránit. Na jiném místě jsou zase nakažené děti, které na hráče útočí, a ten je musí zabít. Při testování jedné z předcházejících Ultim vzbudilo (tehdy) první použití dětí jako nositelů zla dokonce takový odpor, že jeden playtester (zkušební hráč hledající chyb) od firmy odešel. Ve filmech je přitom násilí na dětech klasicky tabu. „Pagan“ je ale jednou z těch her, které krev používají v pečlivě odměřeném množství. Kravavý obřad šokuje, ale na další si počkáte hodně dlouho. Hráč není více než svědkem události a nemůže do ní nikterak zasáhnout.

Povšimněte si různého použití strašidelních prvků v obou Monkeyech a v „Paganu“. Zatímco v „Ultimě VIII“ náhlá brutalita šokuje (jeden způsob použití), v Monkeyech její opakování budí strašidelnou atmosféru. Úplně stejně fungují i některé grafické motivy v „Doomu“. Zatímco první Cyber Demon na konci posledního kola trilogie vyvolá šok (jednoho fanatika, který hru pařil asi osmnáct hodin, to pak prý doslova shodilo ze židle - měl malý infarkt), neustále se opakující motivy roztrhaných těl na zdi vzbuzují úzkostlivou atmosféru. Nejedná se při tom o motiv jako takový, ale pouze o způsob jeho použití.

Od krve teď utečme k jinému aspektu videoher. „Není kouče bez ohýku,“ napsala kdysi jedna britská spisovatelka. Pokud má počítáčová hra příběh, je v něm vždy ukryta nějaká motivace hlavního hrdiny (a tedy i hráče). Často je silně pozitivní, jako například zachránit princeznu, nebo najít poklad. V „Duně 2“ si můžete motivaci vybrat. Válčíte-li za Atreydi, jde vám o uchování rovnováhy na planetě, válčíte-li za Harkonnenu, chcete si všechno přivlastnit násilím. Ve „Warcraftu“ válčíte buďto s lidmi proti orcům, nebo s orcy vyvražďujete lidi. Motivace je důležitá i v tak násilných hrách, jako je „Doom“. V jeho předchůdci - „Wolfensteinovi“, to byli nacisté. Hráč se stal americkým špiónem, procházel chodbami německého hradu-pevnosti a střílel nacistu za nacistou (i tady byl ale trochu problematický motiv nebezpečných hlídacích psů). Kdo by se mohl ohradit proti střílení nacistů? Druhá světová válka je za námi pouhých padesát let a mezi námi jsou ještě žijící pamětníci. Pro iD soft to byla v podstatě i obrana pro případ, že by se našel někdo, kdo by mermomocí chtěl kritizovat násilí ve videohrách. Ono se dost špatně říká: „...v té odporně brutální hře povraždí hráč stovky nebohých nacistů...“. V „Doomu“ šli iD soft ještě dál a nechal hráče válčit proti peklu samému. Přišli sice o kredibilitu, kterou měli u „Wolfensteinu“, ale zároveň zachovali pozitivní motivaci. Hráč nebojuje proti lidem, ale zrůdám, které přišly z hlubin temnot zničit Zem a naši (a nejméně také králičí) rasu. Je zajímavé, že všechni puritáni, kteří si brali „Doom“ na paškál, si toho (raději) nepovídali.

Představte si, že by iD soft šel cestou velkých filmových studií Hollywoodu a raději než na science-fiction, vsadil na něco, co hráč/dívka zná z vlastní zkušenosti a s čím se mu lépe ztotožňuje - s ohledem na věk uživatelů her by vybral třeba školu. Podívejme se, jak by bývalo vypadalo raketové preview této hry.

,The School Slayer“, 1993 (c) iD soft, distributor Apogee, cena 1 499
Přesně ve „Wolfensteinovi“ stylu, ale s mnohonásobně zdokonaleným enginem pokračují iD soft v sérii akčních 3D her. Tentokrát se hráč stává sedmiletým školákem Willym Blazkowiczem mladším, který je rozhodnut vyřešit problémy školství po svém. Vyzbrojen motorovou luppenkovou pilkou a rotačním hřebíkometem, razí si Willy cestu třemi obtížnými leveley. Nejprve musí vymýt mateřskou školku - potulují se tu nebezpečné děti s dudlíky a maminky s kočárky. Následuje základní škola - pozor na fideitele, vrhajícího výbušná samonaváděcí ukazovátko. Poslední level, střední škola uvádí nejsilnějšího démona vůbec - tělocvičkáře. Ten už dá zabrať i otrlému pařanovi.

Až se začnou objevovat takové tituly, pak bude zcela jistě důvod k obavám. Nejhorší by asi bylo, kdyby se do násilních her scanovaly tváře živých lidí, třeba politiků, nebo umělců. „Vyrážím do bludiště s paprskometrem. Někde se tu skrývá Bill Clinton. Na jeho saxofon si musím dát pořádný pozor. Stačí, aby na něj jednou zatroubil a je se mnou ámen...“

Zatímco před „Doomem“ byly krvavé hry spíše výjimkami (viz náš údív nad „Syndicatem“), od konce roku 1994 se na nás rojí jedna krvavá hra za druhou. Ve „Dreamweb“ je jediným cílem hráče pobít vytyčené oběti. Zatímco se jedna z nich plazí po zemi poté, co jí výbuch utrhly nohy, utrousí hráčem ovládaná postava „Bolí to, vid?“. „Quarantine“ vás nechá řídit taxík ozbrojený palnými zbraněmi i rotačními pilami. Stěrače nestačí odstraňovat krev z předního skla. „Noctropolis“ má krvavé skvyny snad na všech alespoň trochu bílých zdech a „Hell“ vám ve velmi přesvědčivé grafice předvádí ty nejvykonstruovanější metody mučení převzaté z více či méně vzdálené historie.

Sám „Doom“ (a jeho pokračování „Doom 2 - Hell on Earth“) pak rozjel celou sérii napodobitelů. „Fortress of Dr. Radii“, „Cyclones“, „Alien vs Predator“, atd. Některé svůj originál trumfují v množství červené tekutiny („Rise of Triad“), jiné jen kopírují 3D engine a dokazují, že to jde i bez vraždění („Descent“), nebo alespoň bez krve („Dark Forces“).

Násilí může ale působit i humorně. Nevěříte? Kdo z vás hrál „Lemmingy“ a nebyl nadšen, když je mohl seřadit do řady čítající na sto pidžámků a pak je nechat všechny explodovat. BUM, BUM, BUM, BUM, BUM,...! Rozlétávají se jako zápalná šňůra a jeden za druhým piští „Oh-noo!“ („Ach, neé“). Podobným efektem je obohačen i „Lemmris“ na PC. Za složenou řadu Tetrisu dostane hráč odměnu - místo bodů spadnou dolů lemmingové a začnou po kostičkách chodit. Když na ně hráč hodí (nemá ani jiné řešení) další kostku, rozmáčknou se do krvavé placky (tentokrát bez zvukového doprovodu). „PLÁČ!“ „Lemmingové“ byli vůbec obětmi násilních vtípků až příliš často. V „Operation Lemmings“ na Amige je hráč prezentována jednoduchá krajinka, do níž vcházejí, nebo o deštníku padají velcí lemmingové. Hráč je může klidně picnout do bříška - vykvíknou, chytí se za pupík a skonají. Může jim také vysoko nad zemí prostřílet deštník (efekt je jistě každému jasný). Trefa do hlavy má také zajímavý efekt. „PRÁSK!“

Začínal jsem prognózou do budoucnosti a také jí skončím. S rostoucími možnostmi hardware počítaců roste i kvalita zobrazování násilí a brutality. Dnes se můžeme jen se zájmem ptát, jak asi bude vypadat takový Doom 5 v totální virtuální realitě. Budou existovat hry, které budou podobně jako v Bondovce „Never Say Never Again“, uštědrovat různě vysoké elektrické šoky tomu, kdo prohrál úroveň? Začneme skutečně cítit bolest, když se do nás zakusne Démon, žár, když nás zasáhne ohnivá koule Impa? Uvidíme za pár let. A možná že neuvidíme. Možná vlna násilí, která se na nás koncem roku 1994 vyvalila, skončí stejně rychle a náhle, jako každá „módní“ záležitost.

Dovětek

„Už můžeš dát tu pistoli pryč, Martine, právě jsem to dopsal. Martine?“

BANG!

„Urgh...“

(to byl) **KaT**

Nezapomeňte si koupit příští EXCALIBUR, kde počítáme (z pozůstalosti KaTa) pohledem do zákládny klasifikace her po celém světě. Podíváme se taky na zoubek organizaci, která ratingy provádí v Evropě a jednoho jejího pracovníka pěkně vyzpovídáme. Nezapomeňte, že to nejdůležitější je stále před námi!

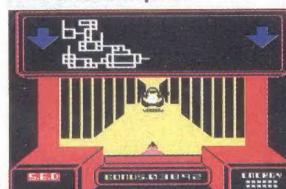
Mad Dog McCree: Ačkoliv bych tohle individuum zastřelil už jen z principu, nemohu. Patří totiž k těm „hodným“ obyvatelům městečka. Je to pech.

Doom: Každý si na zeď pověsi co se mu zblíží.

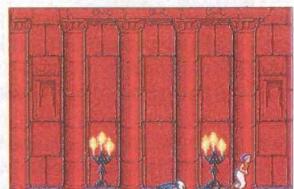
Ultima VIII - Pagan: Královna měla asi jiný názor.

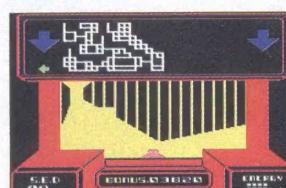
Doom na osmibitech? Piše se rok 1984 a Dk'Tronics vydává Zig Zag.

Doom: To byl Imp. Právě jsme se seznamovali (dal jsem mu i navštívenku).

Prince of Persia 2: Trocha krve nikoho nezabije, ...

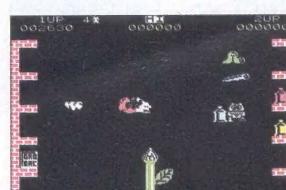
Zig Zag: Scrolling je plynulý jak vpřed, tak do stran. Všimněte si automapingu nahore. Blikající tečka je hráčova pozice.

Sam & Max Hit the Road: Cartonovské násilí nepodléhá cenzuře. Zatím.

Harvester: Adventure budoucnosti?

PSSST!: Je používání chemických zbraní ve videohrách povoleno?

Xmas Lemmings: Lemmingové jsou na mě hodni, já na ně ne.

One Must Fall: Novodobé mlátičky. Systém zůstává, mění se jen prostředky.

Speedway: První polovina osmdesátých let: Malé autičko narazilo do malého baráčku a začalo hořet. Malý panduláček z něj vyběhl a hoří taky.

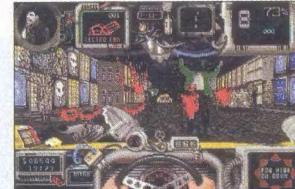
Rise of Triad: Když tahle hra spustí, létat kolem hráče různé věci.

Populous 2: Pokud zvládnete ohně, můžete poslat nad vesnicí nepřitele ohnivý déšť. Obyvatelům alespoň nebude zima.

Wolfenstein 3-D: iD soft v akci.

Quarantine: Děkuji, pasažéra již mám.

Tower Assault: Grafikovi této hry bylo šestnáct let. O rok méně a nemohl by si ji zahrát.

Doom v plenkách.

Arena: Na druhou stranu, některé kreaturky si o zabité přímo říkají.

Elvira: V kuchyni jsem nakonec zůstal déle, než jsem zamýšlel.

Terminal Velocity

■ PC

RECENZE

70 let trvající mír, zaručený alieni nezávislých planet, je z čista jasna porušen a Země je napadená armádami ostatních planet. Miliony lidí umírají. Pozemský pilot Jindřich Rohlík byl vyslan Ze mě na osamocené destrukční akce k těmto planetám, ocítá se na povrchu jedné z planet v bojovém letounu a spouští akci.

Tato recenze se zabývá sharewareovou verzí hry, ale ta dostatečně představuje plný produkt a můžeme si tedy o hře udělat stejně kvalitní představu jako z recenze na ostrou verzi.

Terminal Velocity (TV) v sobě spojuje dvě vynikající a na první pohled neslučitelné hry: legendární Comanche - Maximum Overkill a mladičkého krále 3D akčních her Descent.

Jednoduché příběhy

TV má ukázkově jednoduchý a neoriginální příběh. Kdyby byl čirou náhodou obestřen vynikající legendou, stejně by si toho někdo nevšiml a nebo by mohl dopadnout jako System Shock, který je opravdě jedinou plynule-zoomovací akční hrou s propracovanou zápletkou, ale jakýkoliv pokus o jeho zesílení by vzněl směšně a absence hry po síti danou hru ve většině případů nebyl vůbec degraduje.

Na zemi a v podzemí

Cely TV se odehrává v podstatě ve dvou prostředích. Tím prvním je volné prostranství planety na způsob Comanche, kteří se ocítne po spuštění první mise. Na rozdíl od Comanche, kde byla krajina tvorena fraktály, přesněji řečeno několika tisíci drobnými polygony, je velocitovská krajina vytvořena většími texturovanými plochami. Vizuální rozdílnost mezi těmito programátorskými přístupy není z hlediska uživatele až zas tak veliká a krajina, ve které se pohybujete, je opravdu skvěle provedená. Nijak zvlášť si ale okolní scenérie nevychutnáte, protože od začátku až do konce na vás bude neustále někdo útočit. V této hře je v podstatě nemožné zastavit se a promyslet si další postup. Jednak proto, že ovládání lodi vlastně ani zastaví pohyb neumožňuje, ale především výskyt nepřátele by se dal nejlépe popsat jako „všudypřítomní“.

Jednou jsem dokonce zkoušel snížit tah motoru na minimum a udržet se na jednom místě co nejdéle. Po jisté době jsem dospěl k názoru, že TV nějakým způsobem náhodně generuje nové vzdušné protivníky a vzdal jsem to. V každém případě neustálá přítomnost útočníků dělá hru nesmírně dynamickou.

K tomu samozřejmě přispívá i ovládání, které je standardně nenáročné. Obsahuje pouze zrychlení, pohyb do stran plus rotaci a přepínání zbraní. Myslím, že v tomto ohledu je hra vyvážená, protože více byste toho stejně nestihli. Pult s různými ukaza-

teli je netradičně umístěn v horní části obrazovky, což je po několika letech strávených u Doma, Descenta a jím podobných poněkud matoucí.

Zde bych možná vytáhl provedení radaru, který je v mnoha ohledech nepoužitelný. Je to sice lepší než vidličkou pod nehet, ale od použitelného radaru bych čekal víc. Absence okolního prostředí na ploše radaru a nepoměr velikosti vaší lodi a nepřátele (vaše lodě je alespoň desetkrát větší) je minimálně dezorientující. Radar vás vždy bezpečně navede k nejbližšímu důle-

93

Terminal Velocity
3D akční
Možnost hry po síti, modemu, sériovém kabelu, až 4 hráči

Distributor: 3D Realms Entertainment
Cena: Shareware
Minimum: 386/33, 4 MB RAM
Doporučeno: 486/33, 4 MB RAM
Optimum: 486/33, 8 MB RAM

žitému pozemnímu cíli, což je také jediné jeho plus. Pokud zmíněné cíle likvidujete v pořadí, v jakém vás k nim navádí, dostanete se tak až k tunelu vedoucímu do podzemí planety.

Tady se dostáváme k druhé části hry, jejíž nejkratší popis by zněl: Descent. Je to v podstatě stejně prostředí a stejně kvalitní 3D engine. Pouze architektura chodeb není tak dokonalá jako u Descenta, protože těžitě kvality této hry je trochu jinde, ale podstatně přispívá k realističnosti simulace planetárního boje. Jinak je tato podzemní část hry provedena fantasticky. Rotující tunely se šestihraným profilem a průstřelné

stěny, to možná nebylo nikde jinde. Další významnou věcí, která navozuje určitý vyšší stupeň skutečnosti, je průlet vrstvou mraků, kde souboj dostává jiný rozměr.

Registrace

Do nedávna nebylo zvykem kupovat si jakoukoliv hru a řekl bych, že se tento zvyk stále ještě drží. Jestli byla koupě hry absurdní, pak zaregistrování shareware patřilo do speciálního slangu městečka

Utopie.

TV vás ovšem donutí zamyslet se vážně nad tím, jestli by nebylo rozumné kupit si jeho plnou verzi, podobně jako byste to udělali u Doma, kdyby nebyl stejně rozšířený jako operační systém.

Ony tedy registrační poplatky také už nejsou to co bývaly a nějakých 30 nebo 40 dolarů by se mohlo zdát moc, ale TV za to stojí.

Pouhou kupí plně disketové verze získáte kromě mnoha dalších planet i možnost hry v SVGA, která musí být opravdu senzační (pokud mohu soudit podle

obrázků a podle SVGA verze Descenta).

Se 40 doly získáte CD verzi, která je provázena filmovými sekvencemi a je na ní ještě několik utajených planet. Osobně si myslím, že za svých cca 1 000 Kč získáte více než plnohodnotnou hru.

Hra po síti

To, co dalo počítačovým hrám skutečně nový rozměr, byla možnost hry po síti, po modemu nebo jen po sériovém kabelu. TV všechny tyto možnosti umožňuje.

Je zde samozřejmá obdoba deathmatch nebo hra v teamech. TV podporuje standardní 2-4 hráče. Klasické posílání textových zpráv spoluhráčům bylo rozšířeno o zasílání zvukových komentářů. Ty jsou na disku uloženy ve standardním formátu wav a můžete je podle libosti obměňovat. Tento prvek posouvá hratelnost zase o něco výše.

Nevím, co k případu Terminal Velocity ještě dodat. Snad jen, že od té doby, co se objevil, se už k Doo-movi nebo Descentovi vrací víceméně dál tím méně.

x Napoleon

Virtual Pool ■ PC-CD

V poslední zprávě se Karel Florian zmínil o novém kulečníku, který je na PC k mání. Dnes se o něm rozepsal trochu více, abyste měli možnost udělat si přesnější obrázek.

Je to vcelku k neuvěření, ale nový VP je na CD. Pravdu sice zůstává, že většinu kapacity zabírají videosekvence výukových kursů s doprovodným slovem a ukázkami umu profesionálního hráče a videohelp, kde se naučíte, jak správně používat všechna menu, když si chcete zvolit grafickou či zvukovou kartu, ale i přesto je VP o něco lepší a vyspělejší, než jeho starší kolegové EGAPool nebo Arcade Pool.

Člověk, který viděl kulečník prvně ve filmu s Paulem Newmanem a tágem neměl v životě v ruce, asi sotva dokáže ocenit kvality nového VP. Zatímco ve starších hrách tohoto typu mohl člověk akorát tak mířit, střílet, hýbat koulí a občas i měnit pohled, tady to neplatí. První nejsilnější stránkou VP je totiž volnost pohybu. Nerůkám, že je to jako Descent, DOOM, nebo nějaká adventura, ale volnost pohybu v rámci stolu je obrovská. Pohledy totiž můžete měnit neustále, takže se dá teoreticky stílet i zpod stolu, nebo vzhůru nohama a vůbec. Pohybujete tágem, vlastním pohledem, a nakonec koulí, pak si to celé přiblížíte, takže koukáte do koule nebo skrz ní a tak je vše neskutečně přirozené (skrz koulí jsem tedy ve skutečnosti nikdy nekoukal, to ne). No, možná proto se to jmenuje Virtual. A tou druhou, na kterou se všichni těšíme, není nic jiného než hra po síti/modemu. Baf! Stále více výrobců se soustředí na možnost hraní ve více lidech, a proto i Celeris vsadili na tu kartu a VP se tím stává opravdu virtuálním. Nejenže se pohybujete, jak chcete, ale když hrájet s kamarádem nebo s babičkou po síti, dostává se vám výborné zábavy a legrace. Jediné, co by mohlo chybět jsou výkřiky nevole a nenávisti ze strany soupeře, které se po síti nepřenáší tak autenticky, ale když hrájet v jedné místnosti, řevu si užijete až dost. Další, neméně silnou stránkou celé hry je kvalitní ozvučení a hudba. Jak už to bývá zvykem, v pozadí hrají skladby 30. let, někdo mi dokonce říkal, že je to ragtime. Občas změní téma a tak vůbec doplňuje celou atmosféru baru, kde se stůl nachází. Zvuky a mluvěné slovo jsou zastoupeny v hojně míře. Protože videosekvence mohou být těžko němě, doprovází je mluvěné slovo, jak u kursů s americkým profíkem, tak i u videohelpu, kde na vás promluví jemná žena svým šepťavým hlasem. Zvuky jsou realistické a kvalitní.

Ovládání

Standardně se hra ovládá myší, občas je nutno hrájet do kláves a někdy, ale opravdu minimálně, je nutno zmáčknout tlačítko RESET umístěné v převážné většině na bedně od počítače. Nedá mi to, a proto se zmíním o skutečnosti, že hra občas spadne nebo kousne, jak chcete, ale vzhledem k neotřesitelné skutečnosti, že nepracuje pod Windows, je to překvapující. Domnívám se, že na nedostatek paměti si u mě nemůže stězovat, takže vůbec nevím, o co jí jde. V manuálu píší, že se uživatelé manažeru paměti QEMM386 V7.5 mají vyuvarovat bootování právě s ním, protože by se mohli dočkat zprávy: „XMS Memory Corrupted“. Proto jsem to bootnul jenom s dosovským HIMEM.SYS, ale co to? Ono se to kouslo!!! Naštval jsem se a ignorujíc manuál jsem hru resetnul a nabootoval s QEMM a vidíte, funguje to! Nevím, co si do těch manuálu vymějšlej. Pche!

Ale zpět k ovládání. Jak jsem již předeslal, hra se ovládá myší a občas klávesnicí, ta je ale čistě závislá na vaši lenosti a touze po pohodlí, neboť ovládání myší není nikterak špatné, ale kdo má infantilní driver na myš, kdežto nemůže nastavit citlivost (třeba já), dá přednost klávesám, které mají nahrazující funkce. Ve hře se totiž mísí tak, že zmáčknete písmeno „A“ a hýbete myšoněm, dokud nenaleznete správnou polohu tágua. Poté stisknete „S“ a zase hýbete myší, dokud nenajdete správný úhel rány a pohledu. Kdo chce, může si ještě sezoomit nebo odzoomit pohled, a pak pal! No jo, jenže ony jsou dvě pal! To první, myší, je založené na tom, že když si ko-

79 Virtual Pool Kulečník Možnost hry po síti/modemu

Distributor: Interplay a Celeric, 1995

Doporučená cena: 1 199 Kč

Minimum: 386 SX/40, 1 MB RAM, ss CD

Doporučeno: 486 DX/40, 2 MB RAM, ds CD, 1 MB SVGA

Testováno na: 486 DX2/66, 16 MB RAM, 1 MB SVGA, ts CD, SB

nečně vyberete úhel a pohled, tak pořád se stisknutým „S“ zajedete myší dozadu tak daleko, abyste nastavili sílu úderu a pak vyrazíte rukou svírající myš dopředu tak rychle, abyste štouhli do koule tou správnou silou. Abych se přiznal, zkusil jsem to asi pětkrát a když jsem si málem poškrábal stůl, tak jsem přešel ke klávesnici (později jsem se teprve dočetl v manuálu, že existuje zesilovač rány, takže přece jen to hra s myší má něco do sebe, ať žije myš se zesilovačem!). Tam oproti rychlému vpředstouhu stačí zmáčknout SPACE a je to. No, ale to zase není ten požitek, co? No, každý si musí vybrat. Dále ovládání nabízí několikrát pomocných funkcí, jako třeba optimální úhel, optimální natočení, optimální úder a vůbec věci, které kuláristé nepotrebují. Každopádně tam jsou a kdo nehráje kulečník tak často, nezídká po nich sáhne.

Grafika

Již jsem se zmínil o videosekvencích a tak budu psát o té „normální, herní“ grafice. Vzhledem k tomu, že VP je na CD, tak hra běhá jak v nejmenším rozlišení klasického VGA (320x200x256), tak i SVGA (640x480x256) a nakonec v super rozlišení 1024x768x256, na které hra vyžaduje kartu Diamond Viper P9000 accel, kterou nemám, takže hraji v klasickém SVGA. Ale i to je super, takže hra po grafické stránce nemá chyb. Samozřejmě, že nemůže být tak bohatá a členitá jako třeba v LOST EDEN, protože tady je jenom stůl a pář koulí s pozadím barových židlíček a stropních ventilátorů, ale i tak je nesmírně kvalitní. Stůl je prokreslen do nejmenších detailů, koule s výbornou animací běhají po stole (dokonce i barvy a čísla jsou animovány, takže se nekoná přesouvání koulí, ale opravdové kolouní) a všechno si můžete prohlédnout ze všech možných i nemožných pohledů. Co dodat k těm videím? Jsou dobrá, samozřejmě nejsou taková jako třeba v THE DEADALUS ENCOUNTER, neboť nevyužívají všech 64K barev (nebo to bylo 16.8M?), ale přece jen jsou dobrá a i laik se z nich poučí. Obsahují dokonce i animovanou historii kulečníku s historickými obrázky a mluveným slovem.

Hratelnost

Hratelnost kolísá, neboť hra byla dělána za asistence dvou profíků jménem Steve Davis a Ronnie O Sullivan (ne, že bych o nich někdy slyšel) a tak když neznáte pořádně pravidla kulečníku nebo biliáru (nevím, jaký je

rozdíl), zahrajete si, ale nevychutnáte si pořádně kvalitní zpracování zabrané do nejmenších detailů. Odvážil bych se tvrdit, že je to opravdu pro skalní kuláristy, jak nám ostatně sdělil i profík David Šigola v rozhovoru v minulém Excaliburu.

Na závěr bych rád řekl, že VP se mi opravdu líbil, a kdyby občas nespadnul a já znal pořádně pravidla a zapamatoval si to, co mi ten amerikán hodinu předváděl a kdyby to přece jenom chodilo i na těch 1 024x768 přes Cirrus Logic, pak bych mu dal o deset, možná patnáct bodů více, ale takhle raději zůstanu u těch necelých osmdesáti. Doporučuji pouze pokročilejším hráčům kulečníku a majitelům CD-ROM.

■ Roger T.

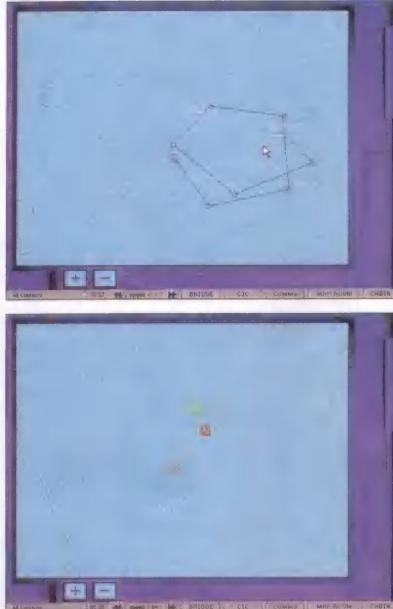
USS Ticonderoga

■ PC-CD

RECENZE

Jak zůstat opálený a rozpálený v chladivých oceánech celého světa? Jakub Šlemr radí udělat si soukromý výlet na křižníku Ticonderoga!

Jak si vzpomínám, je to již druhá hra v krátkém čase, která se věnuje současněmu stylu vedení války na moři. Kupodivu hlavním protagonistou obou her je americký křižník třídy Ticonderoga. Tou první hrou, jak si ti bystřejší z vás jistě uvědomili, je Aegis - Guardian of the Fleet. Tou druhou, teď by se mohlo rozsvítit i těm druhým, je USS Ticonderoga. Mnohé se změnilo od požehnanych dob druhé a zejména první světové války. Královna moří, bitevní loď, v tichosti odešla. Na její místo se ve-

dral objev války druhé - letadlová loď. Z nástavby zmizely gigantické věže ukrývající ohromná děla schopná vystřelit projektíl vážící tunu na desítky kilometrů vzdálený cíl. Místo nich nastoupily řízené střely, které v klidu zničí cíl tisíce kilometrů daleko. Lodě poháněné atomovým reaktorem, které mohou plout teoreticky neomezeně daleko. To vše nutně muselo změnit strategii námořních bojů. Pro ty z vás, kteří se domnívají, že bez této zkušenosti večer neusnou střízliví, připravila firma Mindscape novou hru.

Na rozdíl od svého předchůdce je USS Ticonderoga hra čistě jen strategickou. Ti z vás, kteří se těší na temně obrysů ocelových nestvůr na obzoru, musí zklamat. Ani milovníci klimatizovaných zatemněných sálů s problíkávajícími zelenými obrazovkami radarů si nepřijdou na své. Veškerý boj probíhá na mapách. Ale nemusíte se bát, o zábavu je postaráno v desítkách rozličných misí.

A konečně jsme u toho. Hra je rozdělena v trio přitažlivých na sobě nezávislých scénářů. Severní Atlantik - postneotalitní Rusko ohrožuje obchodní cesty z Evropy do Ameriky a Velká Británie se cítí dotčena. Dalším ze scénářů je tradiční Perský záliv, Jenž snad nemůže v žádné takovéhle hře chybět. Nicméně, nejedná se o válku v Záli-

vu, ale problém ropy zůstává. Chamtví iránskí šejci chtějí to černé bláto jen pro sebe. Posledním ze scénářů je Dálný východ (nebo západ - záleží jestli na to jdete od Greenwicha nebo od Kamčatky). Kim Ir-se-nův nástupce touží udržovat mír mezi národy pomocí nukleárních zbraní. Všechny scénáře obsahují desítky různých zajímavých a neotřelých misí. Hned první, v severním Atlantiku, je značně originální.

Kapitán ruské lodi žádá o azyl

A je na vás, jestli mu uvěříte a posléze ho ochráníte. V Perském zálivu se bude jednat o ochranu tankerů,

právě na perfektní sekvence doprovázející exploze lodí, odpalování raket a dalších akcí. Ubohé digitali-

83

USS Ticonderoga
Strategie

Grafika 90 Hudba 80 Zvuk 80

Distributor: Mindscape, 1995

Doporučená cena: 1 500 Kč

Minimum: 486 DX/33, 4 MB RAM, qs CD

Optimum: 486 DX2/66 PCI, 8 MB RAM, SB 16 ASP, qs CD

Testováno na: 486 DX2/66 PCI, 8 MB RAM, SB 16 ASP, qs CD

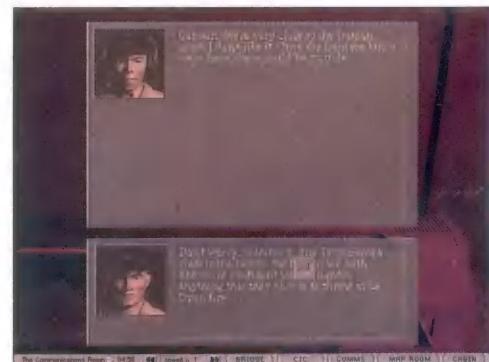

vrtných plošin atd. Samozřejmě, ve všech scénářích narazíte na mise standardní, jako např. patrolování v určitém prostoru, souboje se vzdušnými a námořními prostředky soupeřů apod.

Autoři přidali malé vylepšení, které báječně okořenuje atmosféru. Hra totiž probíhá téměř v reálném čase. Proč téměř? Čas totiž nelze zastavit, dá se ale zpomalovat a zrychlovat. Ovládání je jednoduché a jistě se vám brzy vryje do paměti. Přestože lze hru pohodlně ovládat z jakéhokoli místa, autoři přidali interiér celé lodi, včetně kapitánovi kajuty. Procházka po lodi lehce připomene adventure. Místnosti je opravdu velké množství a jsou perfektně vykresleny - digitalizace zde nemá místo. Když už jsem u té grafiky, buděte při-

zace Aegisu, stydte se! Na druhou stranu tam, kde je prostota a jednoduchost na místě, byli autoři střídmí. Mapy nijak nehýří nesmysly, ale jsou naopak velmi přehledné. A ještě jsem zapomněl na jednu zajíma-

vou místnost - komunikační centrum. Zde budete komunikovat s kapitány jiných lodí a s velitelstvím. Vlastní vůle je zde znázorněna několika málo možnostmi odpovědí, přičemž vaše rozkazy ovlivňují misi celou.

Přitažlivost celého projektu ještě doplňuje vynikající hudbu a vůbec celkové ozvučení. Co víc si můžete přát? Ano, je toho hodně, ale jen máloco se týká výborné hry USS Ticonderoga. Co na závěr? Jestliže ve vás koluje jediná kapka strategické krve, nemůžete prohloubit.

✉ Muddok

Little Big Adventure

■ PC, PC-CD

Pomalu a hlavně opatrně jsem se plížil. Přede mnou stál zády **Vladimír Ponechal**. Hlaveň pušky se mu leskla. Pohl se. Víc jsem nečekal, napřímil jsem se a skočil... Dvě rány rukou a kop. Stačilo mu. Sesunul se, byl mrtvý. Podíval jsem se na bezvládné tělo. „**Další mrtvý**“, konstatoval jsem suše. Né, už mi není líto vojáků, ba ani lidí, kteří zemřeli mou rukou. Osud to chtěl. Musím zabíjet, jsem totiž psanec. Utek jsem z vězení, protože mě tam zavřeli kvůli snům... Hmm, zní to ale blbě. Proklatý Funfrock, já tě zabiju, to ti přísahám.

Funfrock je zloba této planety. Kdysi dávno tu bylo tak krásně... Potom přišel on, nastolil diktaturu, uvrhli

ni. Vytáhl jsem magický míček a pevně jsem ho sevřel v ruce. Teď, nebo nikdy. Rozběhl jsem se. Když jsem byl asi dvacet metrů od výklenku, ozval se kulomet. Utíkal jsem, co to šlo. Nevnímal jsem nic, kromě pravidelného štěkotu kulometu a bušení mého srdce. Posledních pět metrů jsem skočil. V plné rychlosti jsem narazil na tvrdou skálu a na chvíli omdlel. Po pár sekundách jsem se probral. Sedl jsem si. Konstatoval jsem, že jsem celý... A co vojáci, kde jsou! Vyskočil jsem na nohy a vystrčil hlavu zpoza výklenku. Kulometčík se coukal jiným směrem.

Hmm, myslí si, že mě dostal. Popadl jsem míček a hodil. Zasvištěl vzduchem a trefil vojáka přímo do spánku. Bezvládné tělo zůstalo viset ze skály. Šel jsem opatrně k brance. Né, není tady žádný voják.

hra plná svobody, tj. chod' kam chceš, dělej si co chceš, ale hlavně utíkej před strážemi (případně zabijej stráže).

Planeta Twinsun (tady se odehráva děj) je rozdělena na několik malých ostrovů, mezi kterými cestuje Twinsen různými dopravními prostředky (třeba buginou, létacím, lodí, vznášedlem...). Musí se bránit strážcům (od obyčejného vojáka až po klonovanou myš), kteří jen ho zmerčí, hned po něm jdou. To byste se divili, ale musí také řešit různé logické hádanky a bojovat o svůj život na každém kroku (Funfrock má své lidi všude).

Jeho úkolem je asi co? No přece jako v po-

dov vězení všechny odpůrce a všude kolem jsou jeho poskokové. Člověk nemůže pořádně ani dýchat. Prohledám toho vojáka... Perfektní, má klíč od severní branek, konečně! Tak jdu k brance... Rozběhl jsem se. Zapomněl jsem úplně na opatrnost. Konečně mám klíč. Tak dlouho jsem ho hledal. Možná, že za branou bude už ona, moje... Z myšlenek mě vytrhl štěkot kulometu. Vrhnut jsem se zpátky. Utíkal jsem, co mi síly stačily a všude kolem mě dopadaly kulky... Zastavil jsem se. Byl jsem mimo dosah. Co teď, co mám

hádce. Zničit zlo a zachránit princeznu... Co to melu. Musí zabít dr. Funfrocka a zachránit svoji milou.

Prostě, leč ně až tak jednoduché. Hra je totiž plná hádanek, chytáků, úskalí... Uvidíte, že i s návodom vám dá mnoho práce a prožijete s ní nejednu bezesnou noc (nejlépe, když druhý den jdete do práce nebo školy).

Tato hra disponuje hezkou grafikou, která zaujme svojí propracovaností a detaily. Postavičky jsou velmi hezky animované a vypadají jako živé (jen si bouchnout). Nejroztomilejší je postavička vojáka. Když do něj mlátíte, natahuje se jako gumový panák.

Další kapitolou jsou zvuky, které jsou také překně propracované. Třeba když Twinsen jede po kamenech, uslyšíte z reproduktoru dutý klepot bot, ale jen co přejde na sníh, budete poslouchat vrzání sněhu. Ještě jednou věc mě hra zaujala. A to svój délku. Při svých deseti megách je hra velmi rozsáhlá, až mě to zaskočilo...

Myslím, že lidi z Electronic Arts se vcelku snažili a z její dílny vyšla hra, která nesmí chybět ve vaší sbírce.

■ **Vlapon**

Otevřel jsem branu a šel jsem do druhé části města. Moje milovaná tady není, ale zato tady hlídaje voják...

Pro ty, kteří neznají hru Little Big Adventure, je to třírozměrná adventura založená na systému chod', použij, zabij... A ti co jí znají, mi určitě dosvědčí, že je to

Tam se musím dostat. Tam nebude mít šanci mě zaštělit jako divokou zvěř a já ho budu mít jako na dla-

Sensible Golf

■ AMIGA

RECENZE

"Haló, sousedko, jedu navštívit vnuka do Prahy, má na svém počítači Sensible Golf. To si zase jednou pořádně zapařím!" Stařenka se zvedla z lavičky na autobusové zastávce a nastoupila do přistaveného mezičeského spoje. Jen co se zvěst o připravované hře rozesla po vozidle, zavřel řidič Josef Komárek dveře a bleskurychle vyrazil k hlavnímu městu. Babičce už na cestě za vysněnou zábavou nic nebránilo.

tická, ale o to více zábavná. A co si na nás autoři všechno vymysleli? Můžete si natrénovat jednotlivé jamky, zahrát si jedno kolo, turnaj nebo celou sezónu. Předem upozorňuji na obrovský rozsah hry - najdeme tu téměř všechny existující golfové "kurzy", od Švýcarska, Německa a Francie až po USA a Kanadu, celkem dvacet pět areálů. Bohužel, návštěva v pražském Motole, či Mariánských Láz-

pář vymyšlených. Když to srovnám s pro-makanými terény v Microprose Golfu, zmočují se mne rozpaky. Hlavní je však zábava a o tu bude dokonale postaráno. Ale dokud nebudeš pořádně vytrénovaný, nezkoušejte soupeřit s počítačem. I proti nejjednoduššímu -easy-CPU zcela vyhoříte. Asi nejlepší volbu pro skupinovou zábavu bude turnaj nebo kompletní sezóna. Těchto zápolení se totiž může účastnit až dvadsátměsát (72) lidí (adié Skidmarks 2), což by se dalo komerčně využít při nějaké slavnosti, třeba při příští Excalibur show, bude-li nějaká.

I za předpokladu, že už máte mrňavých sensiblákých postaviček dost, ještě tuto hru neodkládejte. Dostanete-li se na dosťelou po „greenu“ (to je to pečlivě se-stříhané území okolo jamky), postavičky uvidíte zhrouba tak o 150% větší. S tím ale souvisí další zádrhel. Stane se, že hráč jamku zcela zakrývá, takže nevíte jak je daleko a ani jakou silou máte míček odehrát. Kupodivu, počítačovým hráčům to vůbec nevadí a z jakékoliv pozice střílejí nebezpečně přesně. O všech výhodách a nevýhodách Sensible golfu už jsem toho napsal dost, teď se mrknou na zpracování.

To se dalo čekat. Jen blbec by si myslil, že tomu tak nebude. Zase tu máme velice kvalitní song od Richarda Josepha; zcela určitě se v jeho případě jedná o jednoho z nejlepších počítačových hudebníků poslední doby. Zpěv sice není nasamplován tak kvalitně jako třeba v Cannon Foderech, ale o to je ho víc. Co dodat, startovní číslo jedna, Sensible Singers, píseň „Do Ya Wanna Play Golf?“ a firma Virgin. Co blbnu! Pryč s Esem, i Terezou! Raději než téhle pochybné televizní hvězdě se budu věnovat hraní golfu.

A je mi to celkem dobře. I když, je pravda, že než se naučíte pořádně a přesně odpalovat a používat ty pravé hole, budete si muset hodně vytrpět. Začátek je vždy nejtěžší, ale po pár promáchnutých úderech se odpal konečně podaří... a míček skončí někde na stromě. Ovládání je odlišné od klasických golfových simulátorů, jako je třeba Microprose Golf. Joystickem přibližně zamíříte na cíl a stejně jako u klasických automatových olympiád mačkáte fire co nejúporněji, abyste vůbec někam dostříleli. Sensible Golf je tedy hra nanejvýš nerealis-

O hudbě jsem se už zmínil - je bezkonkurenčně super!!! Grafika je taková obyčejná - zkrátka sensibláká. Mnohé objekty, jako třeba voda a palmy, jsou bezchybně okopírovány z Cannon Fodera, což svědčí o tom, že Sensible Soft je na design svých her náležitě pyšný. Se zvukovými efekty to také není špatné - splouchání vlnek, různé zvuky odpalů, žuchnutí po písku, cvrlikání vrabčů a další se sem skvěle hodí. Zvláště příjemně znějí hlášky po zdolání jamky. Je jich velké množství, podle toho, jak se vám hra zrovna vede. Nevíš, co to softwarové firmy mají poslední dobou za divný zvyk - neustále napínat přízvuky her pozdním vydáváním svých novinek. Ale jestli budou všechny v tak super

kvalitě, jako je Sensible Golf, máme se na to těšit. Tahle hra se bude hrát hodně dlouho - vždyť na vaše

85 *Sensible Golf Sport*
Ideální zábava pro víc hráčů

Distributor: Virgin Interactive Entertainment, 1995

Cena: 29,99 GBP

Minimum: Amiga, 1 MB RAM

Doporučeno: Amiga, 1 MB RAM, 2 x FDD

Testováno na: Amiga 1200, 2 x FDD

dobýt čeká rovných 450 jamek! V současné době existuje pouze Amiga-verze, na ostatní platformy by měla hra vypadat někdy na sklonku léta.

■ Joe

ních, se nekoná - autoři poněkud pozapomněni na Českou republiku. Ale zdá se mi, že některé trávníky si jsou podobné jako morče morčeti a určitě jich je

ACES The Complete Collector's Edition

■ PC-CD

Nevím jak vám, ale Karlu Florianovi se zdá, že se všichni úplně pomátlí. Atypické počasí zřejmě působí na všechny a tak se výrobci her, ať už známí či neznámí, rozhodli vydávat speciální edice, kolekce a vůbec věci staršího data. Už jsme tu měli pinballovou edici, ne, dokonce tři pinballové edice, a teď se i Sierra rozhodla pro vydání kolekce všech známých simulátorů řady ACES a k tomu přidala tankovraždiče, rudého barona, nějaké demo na Metaltech a ACES (za se), tentokrát přes hlubinu, a pak novinku (kupodivu) jménem Aviation Pioneers - Museum Of Flight, tedy Létající Průkopníci - Muzeum Letectví.

Přihlížeje ke skutečnosti, že o simulátorech ACES jsme v Excaliburu již psali a že každý o nich ví své, přesunu se raději k průkopníkům, kde nás čeká několik překvapení. Prvním z nich je skutečnost, že hra nebo spíše kronika pracuje pod Microsoft Windows. Instalace proběhne bez problémů (jestež bych rád při-

pomněl, že všechny zmíněné tituly lze instalovat jak v DOS (až na Pionery), tak pod „voknama“, kde běhají kupodivu normálně, ne-li rychle).

AP pracuje v rozlišení 800x600x256. Některé obrázky jsou v jiných parametrech, ale obecně kronika spolupracuje v tomto modu. Kronika letectví, psaná anglicky, obsahuje tři nabídky. První je manuální listování historií, prohlížení obrázků, čtení dokumentace či sledování videosekvencí doprovázených mluveným slovem. Další je tzv. tůra, kde vás počítac provede obsáhlou historií letectví. Tato nabídka je celá doprovázena slovem anglicky mluvícího muže, jehož hlas není nikterak nepříjemný, jak ostatně může dotvrdit moje sestřenice. Celé je to vyvedeno v černobílých obrá- zích, což vůbec není na závadu. Třetí a poslední je demonstrace simulátorů ACES, Red Baron a A10 Tank Killer. Mimo AP kompakt obsahuje hráteľná dema Metaltech: EarthSiege a ACES Of The Deep. MTech již svou recenzi má a ACES se jí snad brzy dočkají.

Tak. Sierra vydala notoricky známé věci, plus některé novější. Celý pakl působí sympatickým dojmem a je to osvěžení, znova si zahrát staré známé ACES. A ta kronika letectví? Není nijak nudná, a to, že je černobílá, ji nikterak neubírá na kvalitě, ba právě naopak, je poučná a zábavná a jak říká můj táta, nikomu neuškodí ji shlédnout.

Ne, tento kompakt by u vás neměl chybět! Pozn.: Red Baron obsahuje editor misí!!!

■ Roger T.

80 *ACES - The Complete Collector's Edition Letecí sbírka*
Red Baron obsahuje editor misí!!!
Grafika 79 Hudba 80 Zvuk 79
Distributor: Sierra & Dynamix, 1995
Cena: 1399 Kč
Minimum: 486 SX/25, 4 MB RAM, WIN 3.1, ss CD
Doporučeno: 486 DX/40, 8 MB RAM, ds CD, SB
Testováno na: 486 DX2/66, 16 MB RAM, ts CD, SB

Fire Hawk ■ ATARI ST

V blíže nespecifikovaném časovém období byla malá ostrovní republika Lafia obsazena drogovým komandem. Sesazený prezident pochopitelně zažádal o pomoc Spojené státy, a hle, ty mu vyšly vstří. Kongres s tím sice nejprve nechtěl mít nic společného, ale po dlouhé debatě se usnesli na tom, že by to mohlo pošpinit jejich pověst a rozhodli se pro menší vojenskou podporu. Ze svého technického muzea si místní hlavouni vypůjčili nejmodernější dostupný vrtulník, na ulici unesli Josefa Komárka a dopravili jej na letadlovou loď USS Excalibur, která jej dovezla do blízkosti okupovaného ostrova. Tam milého nevojáka posadili do helikoptéry, zběžně mu vysvětlili funkci některých tlačítek a páček a za pár minut už odlétal (no, odlétal...) z lodi s cílem přivézt zpět zajatého tajného agenta.

Každému musí být jasné, že se oním dobrovolníkem stává on automaticky při koupi hry. Kdo už jednou hrál některého ze „Stríků“, bude patrně (asi nepříjemně) překvapen, že svůj vrtulník neovládá ve fantastické trojrozměrné krajině, ale vidí jej seshora, čili herní plocha má rozlohu pouze dva. Lítátko se ovládá poměrně dobře a pohotově se uhybá nepřátelským střelám, což je dáno také tím, že tyto se šírou poněkud pomalu. Navíc je tu jaky kurzor, který slouží jako zaměřovač a současně ukazuje směr k nejbližšímu cíli mise. Co je tedy jejich

náplní? Tak v první řadě je to likvidace nepřátelského bojového zařízení, jako jsou kulometná hnizda, bunkry, mosty, letiště a podobné věci. Čím více se toho zničí, tím lehčí bude plnění mise. Další složkou je záchraná různých agentů, zpravidla a průzkumníků, tzv.

„paragánů“. To se děje tak, že po příletu ke člověku, který vytváří skáče na místě a mává ručičkami (bohužel nepokřikuje „HELP!“), se obraz přepne do vi-

65 Fire Hawk Arcade

Grafika 61 Hudba 59 Zvuk 55
Distributor: Codemasters, 1993
Doporučená cena: 500 Kč
Minimum: Atari ST, 512 KB RAM
Doporučeno: Atari ST, 512 KB RAM
Testováno na: Atari 520 STM, 1 MB RAM

dění podobného slavné Operation Wolf. Svůj vrtulník vidíte ze zadu, zepředu proti vám naletávají nepřátelská letadla a helikoptéry, vydáte po vás střlejí a vy palbu opětujete. Stačí stisknout doleva nebo doprava s firem, podle toho, kde se protivníkův objekt zrovna nachází. Během této akce je z vrtulníku vysunuto záchranné lano a dole po zemi pobíhá voják, který se jej snaží zachytit a vyplhat do útrob vašeho stroje.

Hráz začnáte se třemi životy a několika zásobníky do kanónu. Občas zůstane po zlikvidováním člunu či stavbě balíček, který může obsahovat munici nebo energii a další bonusy. Co bych hře vytákl, je, že se po ztrátě života objevíte znova na mateřské lodi a nepokračujete ze stejněho místa jako ve „Stríkách“. Tato drobnost poněkud naruší tempo války. Alespoň že vše, co se vám podařilo zničit, je stále v troskách.

Grafika by se určitě dala vylepšit, neboť působí poněkud „hrubým“ dojmem. Animace je na dobré úrovni, vrtulník se otáčí celkem plynule, země pěkně scrolluje do všech stran. S hudem si autoři také moc nevyhrali, je tu jedna úvodní skladba a tím to končí. Zvukové efekty jsou sice nesamplované, ale na to už jsme u ST zvyklí. Co hru drží nad vodou? Její hráteľnosť, díky ní určitě v této arkádě pár dní vydržíte.

Suma sumárum, Fire Hawk není ani úplná bomba, ani naprostý propadák, ale celkem dobrá hra, která si zaslouží alespoň trochu vaši přízně. ■ Joe

Living Books

■ PC-CD, MAC

RECENZE

Attention, please! Attencione!
Uvága, uvága! Pro všechny ty, kteří se už nedívají na kreslené filmy, ať je to Méda Běda, nebo Goofy; pro všechny ty, kteří ohnují nos nad comicsy - „Pro vás Karel Taufman tuhle recenzi vůbec nepsal, tak koukejte zmizet na jinou stránku!“

Jsou hry, které si spouštím, když je mi mizerná a potřebuju se vybit, nebo najít novou energii do dalšího dne. Takový je například Doom 2 - Hell on Earth. Pak není dlouho nic a pak je jeden titul, který si zapnou, když je mi dobré, můj protějšek není na obzoru a já chci, aby mi bylo ještě líp. Ta hra se jmenuje „Just Grandma And Me“ (Jen babička a já). Je to první titul z Broderbund'ské série Living Books (Živé knížky), která se před lety stala megahitem. Smetla z prodejních pultů nejprodávanější střílečky a adventury a na celý měsíc ovládla trh. Následovaly další tituly. Jejich úroveň nebyla úplně stoupající, ale technicky se většinou zdokonalovaly. Hlavně, že se všechny prodávaly dobře. Navíc se, nehledě na své stáří, prodávají neustále. Přitom nepřináší sérii Living Books na první pohled nic převratného. Broderbund's prostě vzal knížku, rozložil ji na stránky s obrázky a textem. Přidal trochu animací a samplů a je to. A je to? Výsledek tohoto na první pohled nudného mixu je ve svém oboru maximalistický.

Většina titulů Living Books jsou vytvořeny podle již existujících knížek: Grandma podle Mercera Mayera, Kid podle Jacka Prelutského a Želva a zajíc pochopitelně podle Ezopovy bajky. Časem začala firma věnovat i vlastním titulům. Další změny nastaly ve využití cédéčka. Postupně na něj začali jako reklamu přidávat preview ostatních částí sérije, podobně jako to dělá Microsoft. Přibyly

také animace v pozadí a změnil se jejich charakter. V „Babičce“ jsou snad všechny cyklické. Znamená to, že skončí tam, kde začali.

Co se balení týká, hry sérii Living Books můžete získat jednak s nově zakoupeným počítačem a nebo v softwarové prodejně. Ten druhý případ má tu výhodu, že v krabici naleznete i paperbackové vydání knížky, kterou CD zpracovává.

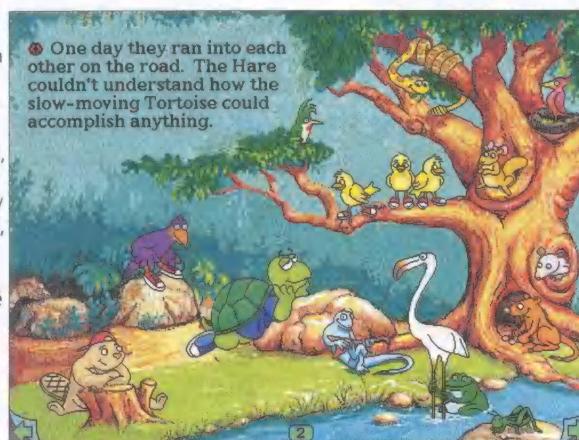
Instalace

Instalace je kapitola sama pro sebe. Totiž ne-ni!!! Prostě se nevede. Jednoduše nastartujete Windows (vem mě Cyberdemon) a spusťte *.exe soubor. Toť vše. Nikdo se vás neptá na DMA, IRQ, zvukovou kartu a nic se neu-kládá na hard disk! Kdyby tak všechny CD-ROM tituly využívaly toto médium tak dobré jako Living Books, měli bychom hned jednu čtvrtinu hardu volnou. No nic.

Podívejme se ale na jeden titul ze série trochu blíže. Protože tady mám právě po ruce „The Tortoise And The Hare“, podíváme se na

„Just Grandma And Me“ ...

Po hezkém animovaném intru, které doprovází krátká znělka (mimojiné jedna z mála hudeb, které ve hře uslyšíme) se dostaneme titulní stránku knížky (hm, hezká). Něčí hlásek odslabuje název a autora. Kdopak to asi byl? Otočíme myškou o stránku dál a hele - tady je! Je to Little Critter (doslově přeloženo - kreaturka) a hned se nám nasamplovaným hláskem představí a uvítá nás ve své knížce. A tady si už můžeme vybrat, jestli si v ní chceme hrát (vysvětlím později), nebo si ji nechat přečíst. Druhá volba pak vypadá jako animovaný film. Program sám projede všechny stránky, přečte komentáře a ukáže základní animace. Něco tak uklidňujícího jen tak neuvidíte. Opravdový balzám na bolavou duši. Pokud je

One day they ran into each other on the road. The Hare couldn't understand how the slow-moving Tortoise could accomplish anything.

A to je vlastně všechno, co se dá v „Babičce“ dělat a věřte, nebo nevěřte, ono to úplně stačí.

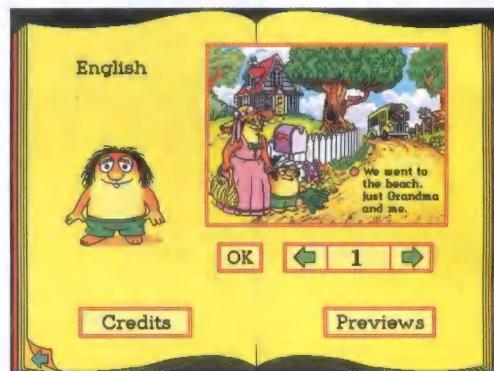
Další tituly

Dovolte mi zmínit se o některých dalších titulech.

New Kid On The Block je knížka básníček. Trochu experimentální projekt se moc nevyvedl. Obrázky jsou jakoby kreslené tužkou a tak nemáte moc možností na

Fuimos a la playa, sólo Abuelita y yo.

English

We went to the beach, just Grandma and me.

OK ← 1 →

Credits

Previews

85 Living Books Animované dětské knížky

Grafika 30 Hudba 78 Zvuk 56

Distributor: Broderbund's, 1991 - 1995

Doporučená cena: 500 Kč

Minimum: 386, Macintosh, CD-ROM, VGA, Windows kompatibilní zvuková karta, MPC, DOS 5.0, Windows 3.0 - 3.1, myš

Testováno na: 486 DX/33, 4 MB RAM

„tukání“ myší. **The Tortoise And The Hare** pojednává o slavném závodě chytré želvy a namýšleného zajíce. Jsou tu už animace v pozadí a animace vrstvené. Navíc máte na každé stránce možnost najít mouchu. Když ji objevíte, zabzučí a uletí na další stránku atd. Hezký nápad. **Arthur's Teacher Trouble** podle knížky Marca Browna uvádí brýlatého myšáčka Artura. Poprvé jde do školy a už má trable. Jeho třídní učitel - pan Ratburn je totiž hrozný pedant.

Tak a jaképak mají tyto produkty záporý? Je těžké na nějaké přijít, ale najdu se. Tak předně obrázek nezabírá celou obrazovku. Okolo je asi třícentimetrový (záleží na úhlopříčce vašeho monitoru) černý rám. Zaujetí hrou si ho sice nevšímaté, ale když si to přehraváte už po dvacáté osmé jako já, praští vás to do očí a řeknete si „Tady na mě někdo šetří!“. Dalším záporou je většinou nedostatek hudby a pak je tu i jedna technická neříjemnost, která ale asi spíš souvisí s těmi zatrápenými Windows (tfu, vem je Cyberdemon). V době nahrávání dalšího obrázku stačí dopustit určitý stav myši a jste ve screen saveru. Dobrý co? Hm, asi moc ne. No, zase na druhou stranu až taklik těch záporů nebylo.

✗ Kat

slovnik:

Cyberdemon - kamarád z Důma 2

(ten s tou raketou na konci ruky)

Windows - Gatesova celosvětová hrozba

Jungle Strike ■ PC-CD, PC, AMIGA

Cože? Jungle Strike? Už zase?
Ptá se Marek Růžička!

Ano, opět je tu Jungle Strike, tentokrát na PC a PC CD-ROM. Protože se jedná o pouhou konverzi, tak se z pochopitelných důvodů zaměřím hlavně na technické zpracování.

Pokud si někdo chce děj této hry osvěžit v paměti, nechť si nalistuje ex 41. A o co vlastně jde přímo ve hře? Jste pilotem helikoptéry, lítáte si krajinou, likvidujete nepřátele, nádáváte na nehratelnou obtížnost atd. Připomínat, že helikoptéra je viděna shora je naprosto zbytečné, protože snad každý viděl amigáckou verzi nebo alespoň starší Desert Strike.

Cíl hry je stejně jako u všech obdobných her jasný - splnit všechny mise, pozabíjet co nejvíce nepřátele a nepřijít k větší újmě na zdravý. Jak jsem se již zmínil, obtížnost šplhá, jak jen může, aby dosáhla až na hranici zvanou nehratelnost. Sice má jisté problémy, ale hodnot „pekelně těžká“ si jistě zaslouží.

Jak nám to rychle utíká. Pár vět a veškeré záporám máme za sebou. Teď už zbývá jen ta lepší stránka hry.

Grafika dopadla celkem dobře, není to žádná bomba, ale stejně tak to není ani katastrofa. Obdobně je to s hudbou. Také není špatná, ale při hře samotné se zase setkáváme pouze s hučením motorů a zvukovými efekty. Ty dopadly snad nejlépe, například některé exploze působí velmi sugestivně.

72 Jungle Strike Akční

Grafika 70 Hudba 70 Zvuk 75

Distributor: Gremlin

Doporučená cena: 1 200 Kč

Minimum: PC 386/33, 4 MB RAM, CD

Doporučeno: PC 486/25, 4 MB RAM, ds CD

Testováno na: PS/90, 8 MB RAM, ts CD

který má alespoň trošku více baryček. Jinak se dočkáte naprostě stejné hry obohacené o jednu misi.

Jungle Strike neexceluje v žádném konkrétním směru, ovšem jako celek tvoří velmi slušnou akční hru, ideální pro hráče milující situace, které vyřeší až na desátý či dvacátý pokus.

■ Marek

Alex Dampier Pro Hockey 95

■ PC-CD

Lepší než NHL Hockey 95? NE!! NHL Hockey 94? NE! Face Off? Ne! Lepší než World Games na C-64? Možná. V těchto chvílích vrcholí přátelské mezistátní utkání celků Německa a České republiky. Blížší informace nám podá Tomáš Smolík

Právě probíhá poslední minuta utkání, stav je zatím nerozhodný 5:5. Němci přechází do protiútku, Kohler nahrává kapitánu Matthausovi, ten posílá příhrávku na Klinsmanna, ta ale neprošla. Do útku nyní

hry Alex Dampier Pro Hockey 95. Ti se asi sháněním informací o nejnovějších soupiskách týmů nezatěžovali, místo toho zřejmě hledali nějaké známé jméno, které by tuto hru vše zviditelnilo. Výsledek vidíte sami - Alex Dampier. Možná vám případně jako absolutní sportovní analfabet, ale toto jméno bylo pro mě velkou neznámostí, a to jsem prolistoval dvě sportovní encyklopédie a jeden atlas hub.

Vlastní hra

Úvodní setup se tvářil velice přátelsky, minimální zášahování, všechno sám, jenže chybá lávky. Zvuků a hudby jsem se dočkal až s 8 MB RAM. Nedal jsem se odradit počátečním neúspěchem a směle pokračoval dál. Volba délky třetiny, editovatelnost pravidel (zakázané uvolnění -ANO či NE), mě zrovna nevtrhla. Dále se nabízela málo se vyskytující možnost procvíčit si trestná střílení. Pak jsem si zvolil normální střetnutí. Už jsem zvyklý na ledajaké zkomoleniny či

45 Alex Dampier Pro Hockey 95 Sport

Distributor: Merit Studios, 1995

Doporučená cena: 550 Kč

Minimum: PC 386 SX/33, 4 MB RAM, ds CD-ROM

Doporučeno: PC 486/40, 8 MB RAM, ts CD-ROM, SB, joystick

Testováno na: PC 486 SX/25, 8 MB RAM, ds CD-ROM, SB, joystick

novotvary různých jmen, ale že v naši sestavě bude Hagi a Dementis, u Němců zas jejich téměř kompletní fotbalová reprezentace, mě dorazilo. Všechna jména sice lze měnit, stejně jako jejich vlastnosti, ale předělávat soupisky více než dvacetí týmů se mi opravdu nechce.

Hráči již vyjeli na led, můžeme začít. Pohled šikmo mi přijde lepší než přímo shora jako u NHL 95, působí to přirozeněji, pomínlí fakt, že souboje o puk u mantinelu na blížší straně budou trochu hrou na slepu bábu. Diváci na tribunách se dokonce hýbou, někteří mají až tři animační okna. Hráči jich mají naštěstí více, nějaká spotřebují při šarvátkách, které mi od dob Face Offu chybely. Jinak samé chybky. Hráči mají příliš velkou sevračnost, sotva se udrží na místě.

Nemalým problémem je trefit se na puk, často se stane, že hráči kolem něj jen krouží v marné snaze získat ho. Rozhodčí vhodí buly, i když na ní stojí sám! Vyloučený hráč zůstává na trestné lavici někdy i dvakrát déle, asi je tam větší zábava. Při střídání se vždy mění i braník. Zvuk oznamující konec třetiny připomíná něco mezi letem tryskáče a sirénou sanitky. Opakováný záZNAM vstřelených branek o přestávce mě potěsil, méně už dokola se opakující góly. Góly klasické replaye zde jsou, pokud se vám hra při nich nezhroutí. Zkrátka i starý Face Off je až na intro hrou lepší, o NHL 95 nemluvě. Průvodíky o skvělé grafice a mimořádné hratelnosti se na krabiči vložily asi omylem, k této hře rozhodně nepatří.

■ Lewis

jdou naši, Popescu nahrává Dementisovi, ten příručí Hagini a je to góóó! Protože do konce zbývají jen asi tři vteřiny, mohu prohlásit, že naši hokejisté porazili reprezentaci Německa 6:5. Vracím slovo do Prahy.

Ach, ta jména

Předchozí zpráva vám bude připadat nejspíš zmatená a asi byste mi nevěřili, že hokej a fotbal pravidelně sledují. Nicméně je pravdivá, tedy alespoň pro tvůrce

Pinball Mania ■ PC

RECENZE

Když byl Vladimír Ponechal malý kluk, myslel jsem si, že svět je jedna veliká koule a vždy kouli zůstane. A moje hračka je hranatá a vždy hranatou bude. Ale omyl. Ne, nebojte se, svět zůstal kulatý. Ale moje hračka, ta jaksi už není hranatá...

Přátelé, je to tady. Dostal se mi do rukou nový Pinball Mania (dále jen PM). No, není nový jako nový. Že tomu nevěříte? Jen se podívejte na stoly. Nic vám to neříká? A co Pinball Fantasies Deluxe. Pořád nic? Já si snad vytrhám všech deset vlasů. To jsou lidí... To je materiál...

Pinball Deluxe byl naprogramován na CD nosiče. Proto měl také osm stolů. A v tom je ten vtip, nebo víceméně podvod na lidi, kteří si hru koupili. Proč? Protože první čtyři stoly jsou ze hry Pinball Fantasies (dále jenom PF). A další čtyři? Ty vypadají na diskete. Aho, právě se na ně díváte.

Ted' asi čekáte, že vás zahrnu těžkou kritiku této hry. Ne, udělám to jinak. Porovnám PM s PF (PF je v nevhodné, protože je starší než jeho brácha. Je fakt, že jen o nějaký ten měsíček, ale stejně).

Začnu postupně... Třeba grafikou. Nemohu si pomoci, ale mně připadá grafika PM méně jemná a jednodušší než u PF (například stůl KICK OFF). Je to tak jednoduchý stůl, až mi je z něj špatně. Vydržel jsem ho hrát asi

deset minut, což stačilo na kolaudaci mého mozku). Zvukové efekty jsou na přibližně stejně úrovni, ale hudba mi opět připadala lepší v PF. Více podbarvuje pozadí jednotlivých stolů. Například na takovém Stones'n Bones se mi líbí hlavně hudba. I když je fakt, že

65

PINBALL MANIA

Pinball

Pěkné efekty na světelné tabuli

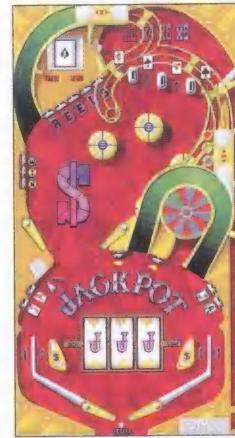
Distributor: 21st Century Entertainment, 1995

Cena: 32,99 liber v GB

Minimum: 386 DX/33

Doporučeno: 486 DX/2/66 PCI, 8 MB RAM, SB16 ASP

Testováno na: 386 DX/33

při takových 70 milionech začne trochu lézt na nervy, ale pak stačí stisknout „M“ a je pokoj.

K jednotlivým stolům neřeknu nic. A proč taky. Kdo chce, může se podívat do Ex 43. Tam najde recenzi na Pinball Fantasies Deluxe. A s tím, co napsal Mud-dok, souhlasím.

Co více dodat? Snad jen to, že firma 21st Century Entertainment udělala dobře, že předělala tyto čtyři stoly také na diskety. Vždyť jedno je jasné, ne všechni si můžou pořídit CD-ROM.

I když tato hra nepatří mezi trháky roku, vyplatí se ji zařadit do sbírky zákonů... Co to zase melu...

■ VLAPON

Alien Legacy ■ PC-CD, PC

Tichý a chladný mezihvězdný prostor obklopuje kosmickou kolonizační loď Calypso. Palubní počítač vyhodnocuje poslední data, blokuje motory a obří kolos se stává oběžnicí planety Gaea. Všechno ztichne. Klid je však jenom zdánlivý. Ústřední počítač totiž předal informace hibernačnímu robotovi. Najednou se rozsvítí snad miliony kontrolek. To se rozběhl program „Probuzení“. Zanedlouho už stál důstojník v informačním centru. Ozval se ústřední počítač: „Informace jsou přístupné jen veliteli lodě Calypso. Vaše jméno, číslo a hodnost“. ■ Vladimír Ponechal, 52138, kapitán „. Rok 2150. Planetární soustava. Hvězda Beta Caeli - třída G8. Osm planet, čtyři měsíce. Do vzdálenosti dvou světelných hodin je větší výskyt asteroidů a meteoritů. Calypso se nachází dva tisíce kilometrů nad povrchem planety Gaea. Byla vyslána průzkumná letka. Výskyt civilizace s vyšším stupněm inteligence nezjištěn. Konec hlášení...“

Před nedávnem se na trh dostala disketová verze celkem slušné strategické hry Alien Legacy. Netrvalo to dlouho a hra byla předělaná i na CD. Jak jste si už určitě všimli, hra je situovaná na soustavu planet ve vesmíru. Vy máte za úkol, jakožto představitel vyšší

intelligence, obsadit tyto planety a zabezpečit životní minimum pro kolonisty. Ale tím to nekončí. Oni totiž noví obyvatelé až tak klidný život mít nebudou. Jak se sami pøesvědčíte, nové světy jsou velmi zákeřné a kolonisty bude stíhat pohroma za pohromou. Nemoci, nepřátele, mimozemšťané, tamní příroda. Záleží jen na vás, jak se s tím vyrovnáte. Moment, svíti mi komunikační panel. „Prosím“. „Tady hlavní technik. Pane, zachytily jsme volání o pomoc z Gae. Kolonisty tam napadá nižší forma života“. „Dobrě, přípravte stíhač“.

78

Alien Legacy
Strategická sci-fi

Distributor: Sierra, 1995

Prodejce: JRC Prodejní cena: 1 499 Kč

Minimum: 386 SX/20, 4 MB RAM, CD

Doporučeno: 386 DX/40, 4 MB RAM, CD

Testováno na: 386 DX/40, 4 MB RAM, CD

kladnu, už zachytí Calypso zprávu, že na základně XY objevili virus (AIDS to asi nebude). Pomyslete si, to něco objevili, to nic není. Jenomže se vrátíte zpátky a zjistíte, že základna už neexistuje. Potom budete muset začít s výstavbou od začátku.

Ale ne jenom na zemi je člověk živ, také na orbitální stanici se mu daří vcelku dobrě. Ta má své klady i záporu. Vyhnete se sice nemocím a povstáním nižší formy života, ale na druhou stranu jsou orbitální stanice více vystaveny agresivitě mimozemšťanů a hlavně, ve vesmíru se nedají těžit minerály. V takovém případě je nezbytné zabezpečit automatickou dopravu mezi stanicí a základnou. Ta vám bude přepravovat předem určené suroviny.

Proklátní komunikační panel, co zase chtejí. „Pane, tady hlavní technik. Kolonistů je na Calypse

už moc. Doporučuji postavit nové ubytovací buňky nebo staré upravit“.

„Upravte je, na nové buňky nemáme dost minerálů“. Závěrem snad jenom dodám, že ti, kteří si pořídili disketovou verzi, nemusí litovat, že nepočkali na CD. Ono je to vlastně to samé...“

■ VLAPON

Bureau 13.

■ PC-CD, PC

Ano, to je Bureau 13. No řekněte „nadpřirozené jevy“, to zní přece hezky, ne? Marek Růžička si celý žhavý představoval, jak bude honit Yetiho po Himalájích, plazit se Egyptskými pyramidami, zkoumat stigmata, UFO nebo třeba kulový

blesk! Bohužel, o to větší bylo zklamání. Ptáte se proč? Inu, bude lepší, když to vezmeme pěkně po pořádku.

Všechno započalo v městečku Stratusburg atentátem na šerifa, který byl následně převezen do místní nemocnice. Za nejpravděpodobnějšího pachatele byl označen J.P. Withers, bývalý spolupracovník Bureaua 13, specialis-

ta na výbušiny a zbraně. Bureau 13 dostalo za úkol postarat se o šerifovu bezpečnost, objasnit okolnosti atentátu a zadržet Withersa dříve než ho najde policie, případně než se pokusí atentát zopakovat. Po skončení tohoto intra jsem byl dost na rozpacích: „Vypadá to na pěknou detektivku, ale abnormální jevy? Nevím nevím.“ Až po dohrání jsem věci přišel na kloub: „Aha, programáři nemysleli abnormální jevy, ale jev, tedy jednoho démona a jeho nekalé činy. Očekával jsem trošku víc.“ Bohužel veškeré nadpřirozeno se zvrhlo v kult zmíněného démona (mimochodem perfektního programátora, autora prvního inteligentního počítačového víru). Ke zdánlivému dohrání celé hry stačí zlikvidovat právě tohoto démona a posléze jeho virus. Samozřejmě, nebude to tak jednoduché, na to by přece nenásazovali Bureau 13, že? V čem je tedy Bureau 13 tak výjimečné? Jsou to jeho členové, podivin z celého světa, disponující speciálními vlastnostmi (viz podrobný popis celého týmu). Zde by bylo vhodné uvést, že se jedná o hry typu adventure, kde, obdobně jako v sérii her Quest for Glory, bude řešení záviset na výběru agentů a jejich schopností. Abyste „prý“ nebyli tak nápadní, musíte se omezit na výběr maximálně dvou agentů z kompletní šestky. Doporučuji zloděje a čarodějku, kteří se navzájem nejlépe doplňují.

Co se grafického zpracování týče, dají se lokace zařadit do tří odlišných typů. První a naštětí nejpočetnější skupinu tvoří obrázky důkladně propracované, které zaujmou rozličností jednotlivých objektů. Taková lesní cesta se spoustou stromů působí skoro romanticky (romantiku však trochu hatí její cíl - to-

o kterých možná ani oni sami neví. Za prvé to jsou „věčné předměty“ mizící pouze vizuálně. Když prohledáte místa, kde před tím ležely, dozvete se, že tam stále jsou. Dobje, to se dá přehlédnout, ale co mě opravdu dozíralo byly pracovně nazvané „díry v čase“. Na některých místech po vašich určitých aktivitách, např. použití předmětu, se více méně čas zastaví. Možná je to jen dočasné, ale déle než pět minut má

trpělivost čekat nevydržela a zavelela jednoznačně „RESET“.

Mírně nadprůměrná grafika a zvuk, nic moc příběh, některé „skoro nesmysly“ (démon programátorem), občasná zamrznutí hry dohromady dávají další tuctovou adventuru, která pravděpodobně brzy upadne v zapomnění.

■ Marek

57 Bureau 13 Adventure

Grafika 60 Hudba 57 Zvuk 49

Distributör: Take 2, 1994

Prodejce: JRC Prodejní cena: 1 240 Kč

Minimum: PC 386, 4 MB RAM, ds-CD

Doporučeno: PC 386, 4 MB RAM, ds-CD

Testováno na: PC 386, 4 MB RAM, ts CD, Sound Blaster Pro

várná na zbraně).

Druhá skupina také nemá o objekty nouzi, přímo jim přetéká, ovšem jedná se stále o jeden a ten samý. Vzbujuje to dojem, že si grafik nakreslil např. židli a pak ji nasázel x krát vedle sebe. Jediným kladem této skupiny je její nízký výskyt. A zbyvá skupina poslední - ponurá, temná a neskonale nudná. Aby se grafici vyvarovali chybíčky s opakováním objektů, tak sem žádné nedodal. To, že samotné pozadí působí poněkud chudě, jim asi nepříšlo natolik závažné. Jinak všechny tři skupiny spojuje ručně dokreslená

3D grafika a jak sami vidíte z obrázků, jedná se pouze o lehounký nadprůměr.

A nyní hudba. Hudba je tichá, pochmurná a sem tam navozuje pocity tajemna. Pokud se vám přestane líbit, lze ji přepnout na rockový soundtrack od skupiny „The Heavy Skies“ nahraný na CD disku. Jistě mi ale dáte za pravdu, že soundtrack utvorený z pěti písniček není jaks dostatečný, přestože ona pětice skladeb je jednou z nejlepších věcí na celé hře. Ještě se vrátím k nadpřirozeným jevům. Démon, virus, upír s čarodějnici (z vašeho týmu), to jsou zvláštnosti programátoři čtené. Ale setkáte se také s jevy, soudě z pohledu programátorů, dosti nežádoucími,

Delilah Littlepanther, Robožena

Delilah je zhmotněním hrubé sily, díky svému mechanickému bojovému obleku. Jinak pro pátrání vše nedoporučuji.

Isaac Richards, Hacker

Machr přes počítače, technologii zbraní, elektroniku atd. Mezi jeho hlavní přednosti patří kombinování předmětů a napojování na počítačové sítě.

Jonathan Blank, Kněz

Jeho koníčkem je magie, okultismus a démonologie. S téměř předpokládat se z něj stál velmi úspěšný exorcista. Bohužel je velmi slabý pro boj, ovšem to vyvážuje schopnosti získávat cenné informace jakousi telepatickou formou.

Jimmy Suttle, Zloděj

Veškeré své umění získal pobytom v podsvěti. Nikdy nebyl za nic odsozen i když se mu připisuje několik tuctů zločinů. Ve hře jistě využijete schopnost páčení zámků a plížení.

Alexander Keltin, Upír

Anglický upír prožívající 245. rok svého života. Bureau 13 ho zásobuje krví za jeho ojedinělou vlastnost - přeměnu v mlhový obláček.

Selma Gray, Čarodějka

Šelma se zajímá o bilou magii a - poprvé řečeno - v ni celkem vyniká. Pozor, může u ní dojít k nebezpečnému vyčerpání magických sil, když se z ní stane naprostě obyčejná postava.

**J.P. Withers
No comment.**

Super League Manager

■ AMIGA 1200, AMIGA

RECENZE

Milý pane Josefe Komárku,
vítám Vás ve funkci manažera
klubu Folkford United. Věřím, že
Vy jste pro nás tým ta pravá oso-
ba a těším se na naší, doufám že
úspěšnou, spolupráci.
S pozdravem

Séf

Pondělí

Pěkný dopis mi to napsali, jen co je pravda. Ale kancelář je zařízená báječně. Mám tu telefon, kytka v květináči, soupsku hráčů, kalkulačku propojenou po sítí s bankou, záznam o všech připravovaných zápasech, přehled o všech ostatních družstvech z celé soutěže a složku obsahující volné hráče ke koupi. Čímpak začnu? A, má oblíbená ranči káva je tu taky... to si nechám líbit. (Srrrrrr!) Aááách. Je skutečně výtečná. Takže první věc co udělám bude důkladné seznámení se všemi hráči, s jejich umístěním na hřiště a s tréninkovým programem. Moment, zvoní telefon. Haló! „Ahoj Joe, tady je séf. Chci Ti jen říct, že trávník na našem stadionu je v perfektním stavu, takže mé chlapce pěkně připrav na první zápas. Nebudete to žádná sraha! Zatím ahoj!“ Kuk do diáře a co nevidím: v sobotu hrajeme s Newton Wells, kteří v minulém ročníku skončili na druhém místě. No nazdar!

Úterý

Sešel jsem na pokec s trenérem a následně si mě vzal stranou náš obránce Leo Dunn. Stěžoval si, že mu šéf platí málo a ze svého platu rodinu určitě neužívá. Slibil jsem mu, že jeho finanční odměna bude přímo úměrná výkonu při zápase s Newton Wells, takže očekávám další snížení mezd. Po návratu do kanceláře jsem zalil květinu, dopil studenou kávu a spokojeně usnul.

Středa

Volal mi Mark Fowler, že najednou chytily děsnou chřípku, a tak si bude muset pár dní polezjet. Po této zprávě jsem do sebe

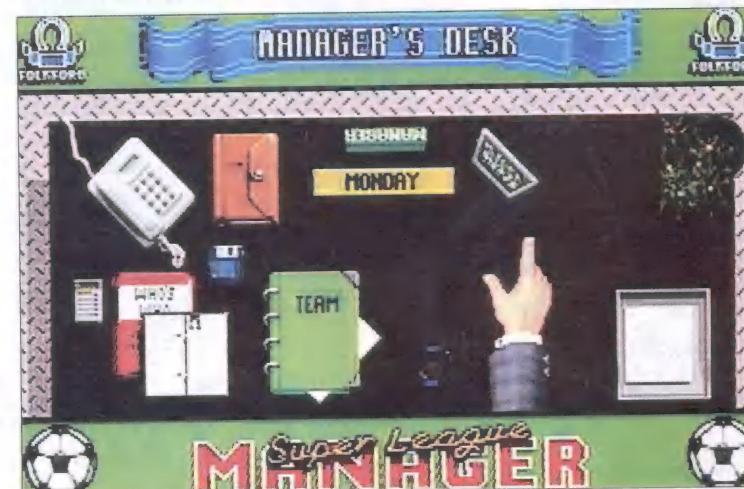
NEWTON WELLS		FOLKORD UNITED	
1. H. Dunn	2. Newmann	3. Duxbury	4. Williams
5. Hart	6. G. Dunn	7. T. Williams	8. P. Hart
9. Ballantyne	10. H. Dunn	11. R. Hart	12. R. Williams
13. H. Williams	14. H. Dunn	15. R. Williams	16. R. Hart
Sub: Dunn	Sub: Hart	Sub: Williams	Sub: Dunn

homem kopnul dnešní kafe, abych se z toho hrozného snu rychle probral. Náladu mi zvedlo třídění korespondence, kterážto se všechna nesla ve stylu: *Jsem náruživý folkfordský fanoušek a chtěl bych poslat fotku týmu. Díky! Mezi těmito braky mě*

zajal dopis: *Zkuste koupit záložníka Charlie Browna z Alston Rangers. On je to, co Folkford Utd. potřebuje! Honem jsem nalistoval v mém telefonním seznámení číslo na alstonského manažera a za chvíli už jsem ho měl na dráte. „Nazdar Joe! Tak ty bys chtěl koupit našeho Charlieho? A máš dva miliony liber?“ Polilo mě horko, zablekotal jsem něco ve smyslu, že je to omyl a zavěsil. Doufám, že takovéhle podlélé vtipky se v budoucnu nebudou moc často opakovat, nebo tu celou sezónu nevydržím!*

Čtvrtek

Kytka byla zalita, kafe vypito, dopisy čekaly na odpověď. Náhle mi trenér po telefonu šetrně sdělil, že Paul Noolan si při tréninku natáhl nějaký sval a byl poslán na vyšetření. Chtěl jsem do sebe obrátit celý šálek kafe najednou. Mezi poštou jsem objevil další perlu: *Jsem už devět let velkým fanouškem Vašeho klubu. Každý víkend jezdím přes celou zemi, abych shlédl folkfordský fotbal. Proto žádám o volný lístek*

na příští utkání. Díky, s pozdravem... Drzost našich příznivců mě zcela dodělala a navíc mě rozbolela hlava. Má fotbalová kariéra nezačíná právě růžově, ale snad se to v dobré obrátí...

Pátek

čeká mě zatím nejdůležitější úkol v mé funkci - sestavit z hráčů provozuschopnou jedenáctku. Ještě musím určit tvar sestavy, tj. 4-4-2, 4-3-3, 4-2-4 apod. Jestli to nevíte, tak první číslo je počet obránců, druhé počet záložníků a to poslední jsou útočníci. Tak to

bych měl, teď ještě donutit ty šílence hrát. Naše mužstvo postrádá dva obránce, no, bude hodně těžké dát to dohromady! Ale mě už nic nezastaví. Jsem ambiciózní mladý muž, a tak hurá na trávník!!!

Sobota

Nejprve jsem v televizi shlédnl zápas týdne. Utíkaly se dva druhodivizní celky a nebyla to příliš pohledná hra. O to víc se těším na vystoupení mých svěřenců... Napojil jsem svůj počítač na agenturní síť, přes kterou putují zprávy ze zápasů do všech sportovních novin. Za chvíli začala tiskárna vytíukávat první výsledky z různých divizí, jen ta naše stále nepřicházela. Když tu... „GÓOOÓÓÓ! Vy kluci zlatý, sláv! Kdo to byl? Chá, Daren Reeves, no paráda! Jen tak dál! Hlavě je nenechte vystřelit, zbývá vám ještě šedesát minut... A prd ho! V pětadvacáté minutě je vyrováno, brankář Nigel Jenkins nedosáhl na střelu z přímého kopu. Sakra, udělejte s tím něco! ... Těsně před přestávkou jsme dostali branku do šatny. Obrana nechala jejich útočníky úplně volné a chudák Jenkins neměl nárok. Konečně je tu poločas... „Hrome lidi,“ řvu na ně v šatně, „jak to hrájet?!!“ Víc se soustředit na obranu a vyrážet do protiútoků. Tak běžte a nandejte jim to!“ Nandali. Ale Newton Wells nám. V půli druhého poločasu skórovali na 3:1 a bylo to v háji.

Neděle

Crrrr crrrr. „Ahoj Joe, tady séf. Dost ubohý výkon, ne myslíš? Musíš ty kluky víc motivovat, třeba jim uprav tréninkový rozvrh nebo něco, ale takhle to dál nejde. Musíte přidat!“ Zdrčen křítkou mého zaměstnavatele, beru s obavami do rukou čerstvý výtisk Sportovních Listů. Při čtení zápisu ze sobotní prohry se o mě pokouší infarkt. Tym skutečně musí přidat. Ale já z nich hráče udělám. To si pište!

× Joe

Chcete-li se pořádně bavit, musíte vést svůj tým minimálně od remízy k remíze. Jinak se z toho a budete mít nervy nadrací!

82 Super League Manager
Fotbalový manažer

Distributor: Audiogenetic Software, 1995
Doporučená cena: 800 Kč
Minimum: Amiga 1200
Optimum: Amiga 1200
Testováno na: Amiga 1200, 2xFDD

Virtua Fighter. ■ SATURN

Tomáš Smolík si myslí, že konzole jsou dobré jen tak na arcady a bojové hry. A ony na skutečné dobré jsou. Nejlepším dokladem toho je právě hra Virtua Fighter.

Někdo si možná pomyslí, že další bojovka toho moc nového nepřivede a částečně má i pravdu, ale z větší části ji nemá. Virtua Fighter totiž z té dlouhé řady mládíčích her nejenže vychází, ale většinu z nich i několikrát převyšuje. Ale pěkně od začátku. Teď bych mohl úvést nějaký ten příběh, který se v poslední době do podobných her kvůli odlišení (jestli hlavní padouch vám ukradl žehličku nebo zlochta bráchu) vkládá. Ale nestane se tak, ne že by zde chyběl, ale já jaksi některé jazyky neovládám příliš plynne a taky se mi to nechtělo se slovníkem překládat, japonštinu zkrátka neovládám. Ale třeba se jedná o nějaký turnaj, na který se sjeli všichni nejlepší borci ve všem možném (karate, kuličky, štíti apod.), aby získali titul mistra všeho možného. No a vy se ujmete ovládání jednoho z těch borců. Tak jsem se vykcal a můžeme pokračovat. Nechybí tu klasické volby délky a počtu kol, obtížnosti, handicapů apod. Stejně tak si můžete zahrát ve dvou, co by to taky bylo za bojovku bez této možnosti. No a pak se třeba můžete pustit do toho turnaje. Na výběru tu je osm mistrů všechny možných bojových disciplín (kung-fu, wrestling ...), všichni vypadají jinak a všichni to umí jinak, tedy to bojování samozřejmě. A navíc všichni jsou velmi vyrovnaní, takže na výběru zas tak moc nezáleží. Následovná chvíle čekání se určitě vyplatí, protože to co uvidíte, jste ještě u bojové hry (s výjimkou Rise of the Robots) neviděli. Trojrozměrné postavičky zápasníků jsou opravdu poměrně originální. I když jsou dělány

udělat kulatý vektor) a poněkud mohutnější normálního člověka, ale jinak jsou O.K. Další změnuje je způsob posuvu obrazovky při vzdalování či přiblížování se protivníků. Oproti ostatním bojovkám zde nedochází ke scrollování nýbrž zoomování, to probíhá na

zvem Dural, tam opravdu sáhnete až na dno svých sil. Právě u takto obtížnějších soubojů můžete využít ohrazení zápasíště a místo marného mlácení do hromady šrotu stačí šikovně nalákat k okraji a vykopnout z ringu. Jde to prostě i bez zbytečné prolité krve. Ta se ovšem ve hře stejně neobjeví a prostor pro souboje zůstane tentokrát výjimečně čistý, což samozřejmě vůbec nevadí. Hratelnost se jak vidno nedá nic (až na trochu vyšší obtížnost) vytknout. Dá se ale něco vytknout grafice. Ne že bych měl něco pro ti vítězným animacím či grafice postav, ale při opakování závěrečného úderu dojde občas k chybě a tu vám chybí hlava, tu tělo do pasu nahoru apod., to by stávat nemuselo, jinak je to ale v pohodě. Hudba je také v pořádku, ale mohla by jít vypnout, při zápasu ji mít nemusím. Co ale musím mít, jsou kvalitní zvuky a těch se mi zde dostává. Ať už se jedná o zvuky kopů či boxování nebo vítězné pokřiky. Suma sumárum to vypadá na vynikající bojovou hru, která by jen těžko hledala konkurenci a ono tomu skoro tak je, ale něco se stalo. Viděl jsem totiž již druhý díl této hry (zatím „jen“ na automatu SEGA) a ten svého předchůdce předčil po všech stránkách (i když především po stránce grafické). Tudiž se mi tato hra již nezdá tak dokonalá, ale stále se mi zdá výborná a to myslím stačí, ne?

levý hák...) a chvatů (podražení, přehození) to připomíná nějaký akční film s van Dammem. Specialitou každého bojovníka jsou jakési fatality, které se dají použít jen v případě, že soupeř právě zaujal polohu ležícího střelce (prostě leží na zemi). Pak mu můžete skákat po břiše, lehat si na něj, hlačkovat ho do žaludku apod. Může se ale také stát, že soupeř stačí uhnout a vy nenarazíte hlavou do měkkého žaludku, ale na tvrdou arénu, což nepotěší. Všechny tyto kopy a fatality vám doporučují trénovat, protože protivníci mají svoji inteligenci a stálé opakování jedné finty v pohodě vyzkoují, shodí vás na zem a zatačí si na vás kazaček. Zvláště pak soupeři v pozdějších kolech, oni se totiž časem zlepší (pokud ale máte nejvyšší obtížnost, tak už jsou dobrí od začátku), takže u posledních nepřátel si opravdu prokryvte vaše prsty. Hlavě u závěrečného kovového monstra s ná-

82 *Virtua Fighter Bojová*

Grafika 85 Hudba 83 Zvuk 82
Distributor: AM2 + SEGA, 1994
Prodejce: Popron Prodejní cena: cca 3 400 Kč
Minimum: SEGA Saturn
Dopravce: SEGA Saturn
Testováno na: SEGA Saturn

jejichž poměrně snadnou kombinací se všechny údery vydávají, nevím jak bych v toho lámal normální joystick. Každá postavička má okolo deseti více či méně normálních kopů a chvatů. Ačkoliv se nejedná o nějaké plivání jedu, ohnivé koule, prodlužování končetin či střelbu z tanku, nikomu to určitě vadit nebude. Vzhledem k obyčejnosti úderů (kopy s otočkou,

„jen“ vektorově a potaženy jsou akorát tak tepláky, vypadají fakt dobře. A ještě k tomu se i docela reálnicky pohybují. Jsou sice hranatější (zkuste taky

MĚSÍČNÍ ZÁKLADNA

Šéfe, co mám dělat úplně na začátku, v cele tří?

Okamžitě jak vstanete, zkopejte strážního robota, seberte ze země kus masa a logbook a vyjděte z cely.

Co mám dělat v cele jedna?

Před mříží seberte ruku vězně z cely jedna a v okamžiku, kdy blikající mříže zhasnou, vběhněte dovnitř a umlatte ho s ní. Seberte logbook a vidličku a stejným způsobem vyběhněte ven.

Jak se mám dostat z vězeňského bloku?

Pokuste se otevřít ty těžké dveře rukama. Kousíček povolí a ovládací panel na pravé straně trochu zakouří. Vidličkou odklopěte víko a namačkejte správnou kombinaci. Dveře se otevřou.

Jaká je správná kombinace k vězeňským dveřím?

3, 2, 1, 4. Mimochodem je v originálním manuálu

Co mám dělat ve strážní místnosti?

Vypnout nervy drásající poplach, vypnout mříže cel, u kterých to jde a otevřít dveře na chodbu.

Jak mám vypnout poplach?

Když otevřete vězeňský blok, běžte nalevo a je to ten červený blikající knoflík.

Jak mám zrušit ty mříže?

V zadní části strážní místnosti je několik monitorů. Koukněte se na každý z nich a vypněte mříže.

Co mám dělat v cele čtyři?

Seberte tam ze země flétnu a logbook.

Jak mám otevřít ty druhé velké dveře?

Dojděte k pultu a podívejte se na monitor, který zachycuje strážního robota. Přepněte na manual a kurzorovými šípkami jej dopravte až k sobě do strážní místnosti. Pak položte na zem ruku, opět se chopte ovládání robota a ruku zvedněte (tím robotem). Dopravte robota k senzoru u dveří. Potom se podívejte do Dane's logbook a v části čtrnáct najdete kód. Ten vytukejte do monitory, který je na tom samém pultu jako ovládání robota. Pak odstupte s robotem od senzoru, příkážte mu ať položí ruku, seberte ji a přiložte k senzoru. Dveře se otevřou.

Co mám dělat s tím opravdu velkým robotem na chodbě?

Vyběhněte ze strážní místnosti a schovějte se ve výklenku na pravé straně. Počkejte až robot přejede a doběhněte na druhý konec chodby.

Co mám dělat v místnosti s hibernátorysty?

Oživte raptora, vylákejte ho na uzavřený poklop, zbijte ho do bezvědomí, otevřete pod ním poklop a pusťte na něj mrazící směs.

Jak mám oživit raptora?

Otevřete poklop tláčktem v zadní části místnosti, otočte kolem hned vedle a pusťte trochu mrazící směsi. Otočte kolem zpět a uzávřete poklop. Pak dojděte ke vchodu do místnosti a podívejte se na monitor. Na jednom chamber začne stoupat teplota. Za chvíli vyleze raptor.

Jak se dostanu do cely dvě?

V místnosti s hibernátorysty si otevřete poklop a slezte dolů, pokračujte až do místa, kde chodba končí rourou zahnutou dolu. Prolezte dírou proraženou napravo.

Co mám dělat v cele dvě?

Zbijte vězně a vezměte si blaster.

Jak mám zabít toho prvního velkého robota v chodbě?

Nejlepší bude zalézt do výtahu a odtamtud ho v klidu odstřelovat.

V jakém pořadí je dobré procházet patra základny?

Druhé (v něm začínáte), první, čtvrté, třetí.

Co mám dělat v prvním patře?

Rozstřílet všechny roboty a dělem pak sestrelit transportní a bojovou lod.

Jak mám sakra zničit takový množství robotů v prvním patře?

Střela blasteru se od vnitřních stěn kopule dobře odráží, zůstaňte tedy ve výtahu a prostě někam střelite. Střela si svůj cíl najde.

Dělo v prvním patře nestřílí, co mám dělat?

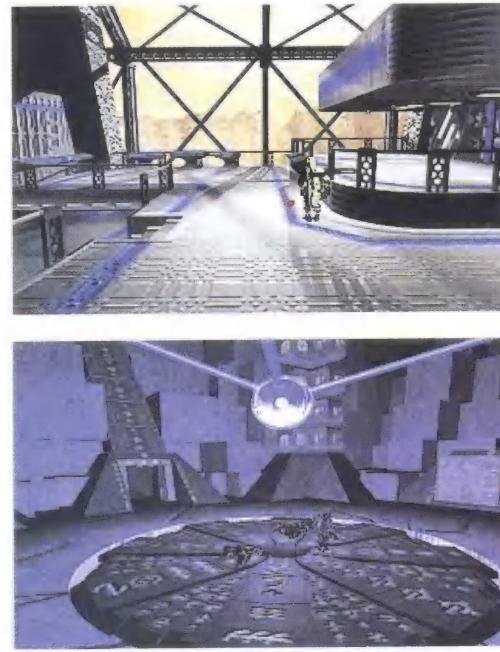
Nakopněte toho nopleasaka, co se válí poblíž děla, a on vám ho zapne sám. Všechno musíte udělat dost rychle, než přeletí první lod. POZOR, lodě jsou dvě. Musíte je sestrelit obě, jinak se pryč nedostanete.

Co mám dělat ve čtvrtém patře?

Musíte vyhrát přestřelku s robotem v té temné chodbě. Dobrá strategie, která se osvědčila, je počkat až vystřelí a udělat úkrok stranou. Pak vystřelte sami. Opuťte dokud nevybuchne. Nesnažte se předpokládat, kam v příštím okamžiku vystřelí, a opravdu si na výstřel počkejte.

Jaká je správná kombinace na otevření výstupní komory?

Všechna polička svítí, pouze prostřední je zhaslé. Mimochodem nechoďte ven, dokud nemáte skafandr.

Jak postupovat ve třetím patře?

Promluvte si s Dr. Mastabou (i když promluvte zavání klamným pocitem, že budete moci zasahovat do rozhovoru), zabijte obě stráže, posbírejte všechny předměty, vemte si skafandr a zpomalte reakci v reaktoru.

Co mám udělat v operačním sále?

Až se probudíte ze tmy, seberte ze země lékárničku, dojděte k operačnímu pultu a vyndejte z přístroje baterky. Vyměňte si v sobě baterky. Jděte na můstek.

Když vyjdu z Mastabovy ordinace, nějaký pán po mně začne střílet. Co mám dělat?

Je chybou, pokud se tam někdo takový objeví. Je to jedna ze stráží, kterou přivezla transportní lod. Dřívě než jste šli k Mastabovi, měli jste tu transportní lod sestrelit dělem v prvním patře.

Co mám dělat na můstku?

Zabijte stráž, sjedte do nižšího patra, zabijte druhou stráž, ze země seberte příjmač a „alien cube“. Vyjedte opět nahoru a obleče si skafandr. Dopravte pomocného robota k reaktoru a bojového robota shodte z můstku.

Kde je skafandr?

Vyjedte po malých schůdcích a po levé straně (blíž u okna) je takový dívňák kus podlahy, jakoby vykousnutý. Projděte se po něm.

Jak mám ovládat pomocného robota?

Stejně jako strážního robota na začátku hry. Je potřeba vyhledat terminál, pomocí něhož pomocného robota dopravíte k reaktoru. Terminál se nachází na můstku.

Mám zabít toho člověka na chodbě, když vyjdu ven i když se nebránil?

Klidně.

Mimochodem nezapomeňte na blaster.

Co mám udělat u reaktoru?

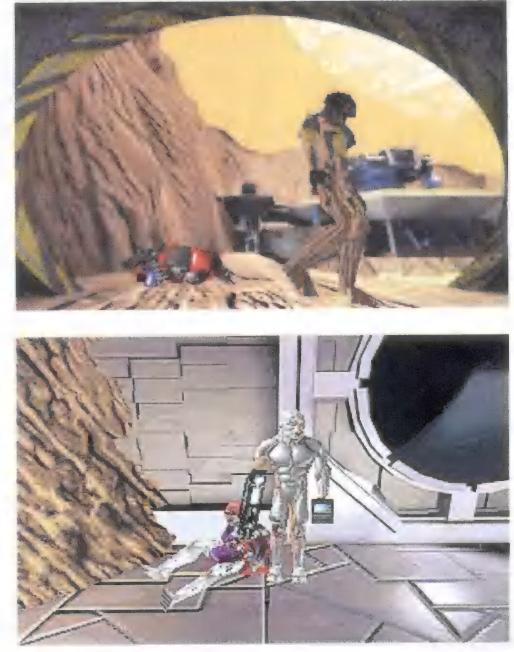
Pomocí pomocného robota shodte bojového robota do reaktoru. Toto provedete ještě z můstku.

Zapněte most, přejděte na druhou stranu a pomocí několika střel vylákejte větcelce na most. Přeběhněte zpět a most pod ním vypněte. Zapněte most, doběhněte na druhou stranu a zatáhněte za obě páky po obou stranách plošiny. Podívejte se na terminál, namačkejte kód reaktoru, tj. 135 (když číslo nesouhlasilo a hra si ho měnila, je možné jej zjistit na můstku u jednoho z terminálů) a zamáčkněte POWER DOWN.

Tím vaše práce na této základně skončila.

Jak se dostanu ven ze základny?

Cesta vede ze čtvrtého patra kolem ohořelých trosek bojového robota. Musíte namačkat výstupní kód, tj. rozsvítit všechna polička kromě prvního.

VENKU

Co mám udělat, když poprvé vyjdu ven?

Na levé straně je výtah, kterým sjedete dolů. Okamžitě po tom, co se vám vrátí ovládání, se rozbehnete po okraji propasti. Až proběhnete takovým podloubím ke kraji kráteru, seskájte po velkých kvádrech dolů (jsou v pravé dolní části obrazovky). Na posledním z nich použijte „alien cube“. Dopravte se až k vraku lodi.

Zdá se mi nemožné vystřílet všechny roboty po délce cesty.

To se vám nezdá, ono to skutečně téměř nemožné je. Teoreticky se sice zasáhnout a zneškodnit dají a mně se dva z nich skutečně vyřadit podařilo, ale nemá to praktický význam. Ti roboti zde nejsou kvůli vám, takže ačkoliv po vás střílí, snažte se kolem nich jenom poběhnout.

Co mám dělat u vraku lodi?

Proveďte tyto akce v tomto pořadí: Vejděte do vraku a seberte lékárničku, zneškodněte posledního člena posádky, pomocí raket zneškodněte stvoření z kyselinového jezírka a vymontujte hlavici raket co se vádí venku v písce.

Ten člověk uvnitř vraku je snad nesmrtevný, vystřílel jsem snad sto ran z blasteru, ale on pořád žije.

Nesmrtevný samozřejmě není, pouze má příliš dobrý skafandr, než aby mu střela z blasteru nějak výrazně ublížila. Jednoduše ho musíte ukopat nebo umlátit k smrti.

Vezměte si od něj elektronický klíč a „A BIG GUN“.

Jak mám zničit tu potvoru z kyselinového jezírka?

Projděte do zadní části vraku a z ovládacího pultu odpalte raketu. Potvora se půjde podívat, co se stalo, a až bude v dráze střely, odpalte další raketu. Můžete se jednou splést.

Co mám dělat s raketou, která je položena venku v písce?

Připravte si do ruky „alien cube“ (AC). Vymontujte hlavici a pak velice rychle proběhněte pod křídlem lodi k jezírku. Použijte AC, přeběhněte po hřbetě mrtvé příšerky, znova použijte AC, vyšplhejte nahoru, opět použijte AC, zandejte AC do inventory, proběhněte kolem strážních robotů až k rourě, která vede do skály, vběhněte do ní, položte nálož ke dveřím a vyběhněte ven. Dojděte si pro pistol a vrátte se zpět. Vejděte do města vetřelců.

Položím nálož ke dveřím, vyběhnu ven a přesto vždy vybuchnu.

Je to pravděpodobně způsobeno tím, že jste ve spěchu nezandalí „alien cube“ a položili jste ji ke dveřím místo nálože. Tak se stane, že vám nálož vybuchne v ruce.

MĚSTO VETŘELCŮ

Co mám udělat když vstoupím do města?

Nejdříve je potřeba ve vedlejší místnosti nakopat vetřelce a z jednoho hibernátoru si vzít talisman. Dále je potřeba osvobodit doktorku Esherovou, jejíž hlas se vám od jisté části hry neustále ozýval z komunikátoru a získat od ní překladač. Pak prozkoumáte chrám a až se vrátíte zpět na toto místo, vlezete do tunelu.

Co mám dělat v místnosti s hibernovanými mimozemšťany?

V první řadě musíte tak dlouho mlátit do vetřelce až sám uteče. Pak odklopěte víko jednoho z hibernátorů a vyluštěním hlavolamu vypněte silové pole jež chrání tělo mimozemšťana.

Jaký je princip hlavolamu na hibernátoru?

Barevná polička v dolním kosočtverci musíte složit do stejně podoby jakou má horní kosočtverec.

Jak mám pomocí Dr. Esher?

Několikrát nakopněte parazitujícího robota nad

doktorkou Esherovou. On se pokaždé vrátí, takže ho vždy kopněte znova. Po čase vybuchne. Doktorka pak ukažte „alien cube“, která vám za něj dá překladač.

Co mám dělat s překladačem?

Vyjděte ven z Alien city a jděte napravo. Přeskákejte po kostkách až dozadu ke vchodu do mimozemského chrámu. Vejděte dovnitř a překladač použijte u každého a východů, který je zavalen velkým kvádrem (jsou zde tři). Po prostudování historie tohoto místa se vratíte zpět do Alien city.

Jaké jsou správné kombinace k zařízení v centrální spojovací místnosti?

Toto zařízení vám otevírá další tunely. Kombinace k této tunelu budu psát v tom pořadí, ve kterém se pak jednotlivé sekce mohou procházet a v jakém pořadí je budu popisovat.

1	První tunel: 3, 5, 7, 9
2 8	Druhý tunel: 8, 3, 9
3 9 7	Třetí tunel: 8, 3, 5, 9
4 6	
5	

Co je úkolem v prvním tunelu?

Až se dostanete skrz tunel s porušenou gravitací, postaví se vám potřetí a naposledy nepřátelský vteřelec. Ukopejte ho k smrti (už víte, že střelná

zbraň na něj neplatí) a vezměte ze země generátor osobního silového pole. Projděte dál a vyluštěním hlavolamu na ovládacím pultu přivolejte jednoho z přátelských mimozemšťanů. Dá vám baterky.

Vyměňte je za své staré, ale pozor! Šetřete s nimi.

Jak se mám dostat přes místnost s porušenou gravitací?

Úkolem je dostat se do protějšího tunelu. Rychlost si udělete tak, že ve vhodném okamžiku vystřílejte ze zbraně. Pokud jste obklopeni silovým polem, zbraně nefungují!

Jak mám vyluštit hlavolam na konci prvního tunelu?

Principem je vybarvit všechna polička na hrací ploše.

Butony mačkejte v tomto pořadí:
1 6,3,4,1,5,2,5,4,1,3,6,4,2,1,3,4,3,6,4
2 6
3 4 5

Co je úkolem v druhém tunelu?

Soustředné kruhy musíte natočit tak, aby dvojitě modré čárky tvořily svislý sloupec od středu kruhu dolů.

Každá šipka otáčí jedním nebo dvěma kruhy.

< < < < <
první druhý třetí čtvrtý pátý šestý
tj. vnitřní pátý první třetí

Je možné, že výchozí pozice se bude hrá od hry měnit, pokud však budete mít stejně složení, řešení je takovéto: Projděte se po poslední šipce, dvakrát po čtvrté a jednou po první.

Co je úkolem třetího tunelu?

Až si zpřístupníte třetí tunel, podívejte se na terminál vedle něj. Uvidíte mimozemský chrám, ve kterém jste už byli. Budou tu také dva Mastabovi lidé. Jedním tlačítkem zdvihnete kouli uprostřed chrámu a až se jeden z Mastabových pochopů podívá co je dole, spusťte kouli zpět.

Jen tak pro úplnost, usekněte mu to hlavu. Pak opět zdvihnete kouli a ten druhý vám hodí tunelem granát. Seberte ho a hodte mu ho zpátky. Pak se ujistěte, zda máte kolem sebe silové pole a vlezte do tunelu.

VENKU II

Vylezu z chrámu a co ted?

Běžte zpátky k měsíční základně. Cestou potkáte celkem tři Mastabovy lidé a uvnitř základny pak čtvrtého. Celkem se jich nemusíte bát, protože vaše silové pole odráží všechny střely. Bezpodmínečně je však musíte zabít, protože jeden z nich má logbook, v němž je nová kombinace zámku přetlakové komory vedoucí do základny.

Zádná zbraň v silovém poli mimozemšťanů nefunguje a mě se chce přesto hrozně střílet.

Ve vaší levé paži je zabudována tajná zbraň. Nabíjí se v DIAGNOSTIC. Dávejte si však pozor a šetřete baterie.

Když chci doběhnout podél propasti k výtahu, vždy mě sestřeli, co mám dělat?

Mastaba vás ze své lodi vidí špatně, protože máte skvělý oblek mimozemšťanů, ale vždy máte závadu podle vaší zbraně. Položte ji a přeběhněte. Mastaba odstartuje a vy se pro ni můžete vrátit. Je to však zbytečné, protože už ji stejně nebude potřebovat.

Jaký je kód k přetlakové komoře do základny?

Mohl by být hrá od hry jiný, ale zkuste první tři políčka rozsvítit, druhá tři zhasnout a třetí tři rozsvítit. Pokud to nebude fungovat, takto informace je v logbooku jednoho ze strážců.

MĚSÍČNÍ ZÁKLADNA II

Kam se mám vydat, když vejdu znova do základny?

Vydejte se k lodi, jež je pod hlavním můstekem.

Co mám dělat u toho kosmického člunu?

Postavte se k čumáku lodi a vyměňte její baterky za svoje. Pak do ní vlezte a odleťte z planety (to už ale stejně hra udělá za vás). Tak a to je konec.

K čemu mi byla ta flétna?

Ano, správná otázka. Pokud na to někdo z vás přijde, napište mi to, prosím.

✗ Napoleon

PC

Rise of the Triad

Napište DIPSTICK, zapne se cheat mód.

Základní kódy:

CHOJIN - nesmrtelnost + nekonečné náboje
 GOTO - skok do jiných levelů (objeví se menu)
 REEN - opakování úrovně
 GOOBERS - opakování celé hry
 GOARCH - skok do dalšího levelu
 GOGATES - quit

Ochranné kódy:

SIXTOYS - všechny klíče + brnění
 HUNTPACK - všechny klíče + brnění
 PANIC - plná energie (ztratíte zbraně)
 LUNGTDUNG - plynová maska
 BURNME - azbestový oblek
 SHOOTME - neprůstřelná vesta (brnění)

Zvláštní kódy:

FLYBOY můžete lézt
 BADTRIP zmátek
 BOING Elastický mód = akce hopik

Doplňující kódy:

DIMON normální stav
 DIMOFF konstantní světlost
 GOTAA486 Nahodí stropní a podlažní textury
 GOTAA386 Vypne stropní a podlažní textury
 LONDON Nahodí mlhu (konstantní světlost)
 NODNOL Vypne mlhu (normální stav)

Zbraňové kódy:

JOHNWOO dvě pistole
 PLUGEM MP40 samopal
 VANILLA bazuka
 HOTTIMES tepelně naváděné raketky
 BOOZE raketa
 FIREBOMB ohnivá střela
 BONES ohnivá stěna
 SEEYA boží ruka
 RIDE pohled z raketky

Různé kódy:

HERE udává vaši pozici
 RECORD nahrává demo z levelu
 STOP zastaví nahrávání
 PLAY přehraje demo
 WHACK zraníte se
 SPEED rychlost
 86ME sebevražda

Dark Forces

Nesmrtelnost: LAIMLAME
 Udává vaši pozici: LADATA
 Zmrzlí nepřátele: LAREDLITE
 Kompletní mapa: LACDS
 Lezení po stěnách: LAPOGO
 Všechny zbraně náboje etc.: LAPOSTAL
 Lepší náboje: LARANDY
 Teleport: LANTFH
 Vítězství: LASKIP
 Kompletní inventory: LAUNLOCK
 Level 1: LASECBASE
 Level 2: LATALAY
 Level 3: LASEWERS
 Level 4: LATESTBASE
 Level 5: LACROMAS
 Level 6: LADTENTION
 Level 7: LARAMSHED
 Level 8: LAROBOTICS
 Level 9: LANARSHADA
 Level 10: LAJABSHIP
 Level 11: LAIMPCTY
 Level 12: LAFUELSTAT
 Level 13: LAEXCUTOR
 Level 14: LAARC

Warcraft

CORWIN OF AMBER : aktivuje cheat mode pak stačí jen...

YOURS TRULY : závěrečná sekvence vítěze
 CRUSHING DEFEAT : závěrečná sekvence poraženého
 POT OF GOLD : 10000 zl a 5000 drev
 EYE OF NEWT : Kouzelníci mají všechna kouzla I
 RON FORGE : všechny stavby zdokonaleny
 SALLY SHEARS : zobrazí celou mapu
 THERE CAN BE ONLY ONE: jednotky jsou nesmrtelné a jedním útokem dají 255 z.
 HURRY UP GUYS : staré známé zrychlení produkce cheaty se zadávají ENTER „cheat“ ENTER....

Shadow Fighter

V menu Options napište:
 PARAPONZIPOPO - můžete hrát za Mr. Pupazze (trénovací panák)
 MBARIVIDISOCCAFFARIMBARI - můžete hrát za samotného Shadow Fightera

Colonizace

Poziči naedituj následujícím způsobem:

Změň 0008E8 na FF
 Změň 0008E9 na FF
 Změň 0008EA na FF

Delta V

Naedituj D.EXE:

Pro nelimitovanou energii, najdi a změň: 66 29 06 64 D5 na 90 90 90 90
 Pro nelimitované štíty, najdi a změň: 66 29 06 5C D5 na 90 90 90 90
 Kvůli plné energii do phaserů, najdi a změň: 66 81 2E 64 D5 FA 00 na 66 81 2E 64 D5 00 00

AMIGA**K240**

Na hlavní obrazovce napište a potvrďte returnem:
 skyscraper - zrychlení výstavby všech příštích budov
 loadsadosh - přidá 100 000 kreditů
 icbm - dostanete 4 raketky od každého druhu a 4 satelity
 widget - dostanete všechny blueprints

Na mapě sektoru napište a potvrďte returnem:
 telescope - ukáží se všechny asteroidy
 iceman - zmrazení všech asteroidů

Zeewolf

Mise pět -	IMAGO
Mise devět -	TIBURON
Mise třináct -	ARGUS
Mise sedmnáct -	MARTEN
Mise dvacetjedna -	SOCKIN
Mise dvacetpět -	GANNPAY

FRAMPAGE - všechny mise odznova s Kestrel Jetem, mnohem složitější.

Tower Assault

Hesla do dalších úrovní:

EJDNSDAADCAAADC - STORES SECTOR 3
 EEFJCDAASCAAADS - CIVILIAN LEVEL 3
 IPSSLHSSDCAAAPJ - MILITARY SECTOR 3
 EPAGLLSSLDCAAAP - MILITARY SECTOR 3
 FKANLCEABDCAAADP - ENGINEERING SECTOR 1
 JGBGJSSSDCAAAAF - SCIENCE SECTOR 2
 LAAPJHSSSDCAAAAM - MAIN TOWER LEVEL 2
 HCBLJDSSSDCAAABF - MAIN TOWER LEVEL 4

CANNON FODDER II

V menu na ukládání pozic, stejně jako u minulého dílu, napište JOOLS. Obrazovka ve spodní části blikne, hodnosti a schopnosti vašich vojáků se zvýší.

TIPY & TRIKY**Jak hrát a neprohrát?**

1. Jak se dostanu přes deváté kolo ve hře Prince of Persia?
2. Když mi v této hře pošle princezna bílou myš, aby mi otevřela dveře, tak se na mě ta myš vykašle (ještě, že ne princezna -red.) Co se děje?
 ↗ Alien

1. Deváté kolo je poslední.
2. Nic, to je v pořádku.

✗ Lewis

Zajímavé otázky

1. Ve hře Tajemství Oslího ostrova jsem se dostal k Oslímu chrámu, který obklopuje láva. Dá se z něho nějak dostat?
2. Ve kterém čísle byl na tu hru návod?
3. Kolik stojí nejlevnější SB?
4. Chystáte se zdražovat Excalibur?
5. Kterou hru byste mi mohli doporučit na 286?
6. Kolik stojí základní deska 386/2MB RAM?

1.+2. Návod na hru T.O.O. byl uveřejněn v čísle 32.

3. Okolo 2 000 Kč.

4. Prozatím ne.

5. Another World, Star Control I, Ishar I+II,

6. Mrkoslav ti ji prej dá za 3 000 Kč i s pamětí.

✗ red.

Uvízlého Brunclíka osvobodil Pytlík

Ve hře Flash Back jsem uvízl ve městě. Nejdě mi skočit na plošinu nahoře (hned na začátku levelu).

↗ Jiří Brunclík

Milý Jiříku. Nevím sice, kterou úroveň považuješ za začátek města, ale myslím, že je to úroveň 2 (hned po pralese). Takže pokud myslíme oba stejné místo, tak ti asi poradím. Musíš vylezt na plošinku těsně pod „plošinkou nahoře“, dojít ke zdi, rozeběhnout se a čekat. Panáček se chytí sám. Co se týká kódů, ty už se v Excaliburu objevily.
 ✗ Mrkoslav Pytlík

Kdo dá Heleně srdíčko?

Mám přístroj SEGA Mega Drive a několik her. Jedna se jmenuje Wonder boy in Monster. Jedna strašná příšera mi bere strašně srdíček v metru životaschopnosti, takže mne za chvíli zamorduje. Co dělat?

↗ Helena Hynková, Smetanova 404, Velké Popovice, 251 69.

Ahoj Heli! Bohužel Mega Drive zde zatím nikdo nemá a proto ti nemůžeme pomoci. Je mi líto, snad příště.

✗ Joe.

Na nory anglicky

V Ex. 42 jsem se dočetl o recenzované hře Deluxe Galaga 3.22. Jako výrobce je uveden Edgar M. Vidgal z Norska. Jelikož tuto řec příliš neovládám, chci vás požádat o informaci, zda ji distribuuje nějaká česká firma.
 ↗ Jakub Horák

Hra je typu shareware, proto napiš přímo na uvedenou adresu - stačí anglicky. Žádná česká firma hru nedistribuuje.

✗ Svatopluk Švec

CLIFFHANGER

Kdykoliv napište ULTIMATE LIVES, budete mit všechno nekonečné. Když to napište znovu, cheats se vypne. F1 až F6 skok do dalšího levelu, F10 skok do dalšího podlevelu.

✗ Lewis

OTÁZKY ZASÍLEJTE NA ADRESU: PCP - EXCALIBUR, P.O.BOX 414, 111 21 PRAHA 1

Sega Saturn

Nebudu vám naláhat, že jsem byl vždy fanda do konzolí či něco takového, to ne. Všem těmi 8 a 16bitovými mašinkami jako Gameboy, SNES či Mega Drive jsem spíše pohrdal. Nejenže byly pouze na hry, navíc jen na určité hry, převážně chodičky a střílečky, které ani většinou nedosahovaly valných kvalit. Takže konzole jsem odsoudil do propadlosti dějin. Jenže chybá lávky, časý se mění, technologie zlepšují, takže mnou zatracované mašinky se zatím převlékly do velice kvalitních šatů, že se ani nestáčím divit. Nyní se na tyto nové stroje dělají nejen stejně kvalitní hry jako na ostatní počítače, ale dokonce i hry lepší. Mám na mysli konzole jako 3DO, Jaguar, Sony PlayStation či Sega Saturn. A právě tu posledně zmínovanou se vám pokusím trochu přiblížit. Hned na začátku vás namlásám několika technickými daty.

Základem všechno jsou dva 32bitové RISC procesory SH-

2, taktované na 28 MHz. Mimo to má Saturn v sobě dva speciální grafické chipy na sprity a 3D objekty. Dvanáctibitová grafika, 32 000 z 16,7 miliónu barev a rozlišení 352x224 až 640x224, to bylo vše o grafice. Zvuk si poslechnete šestnáctibitově, v 32 kanálové FM syntéze a samozřejmě v CD kvalitě. Paměť je úctyhodná - 2 MB hlavní RAM a 1,5 MB Video RAM. Dalším mamutím hardwarovým skokem je přechod od cartridge ke kompaktním diskům, které vkládáte do double speed mechaniky. Která sice co do rychlosti jede s dobou, ale co do universálnosti příliš ne. Přečte sice klasické audio CD disky, ale Photo CD či Video CD ne, to plánuje Sega až na konec tohoto roku. Stejně tak nepotěší zatím jen japonská verze Saturnu, protože video výstup je jen v NTSC, čili majitelů u nás rozšířených televizí PAL/SECAM uvidí vše jen černobíle. No a k správné konzole patří samozřejmě joystick. Ten mimo klasických funkcí (střelba, skoky atd.) může ovládat i přehrávač CD. Podobně jako tomu je u Amigy CD32, tak i zde jsou jednotlivým tlačítkům přiděleny funkce přetáčení, vyhledávání či programování skladeb. Tako vypadá standardní vybavení každého Saturnu. Nyní jsou již na trhu i další doplňky. Pokud se vám nezdá joystick, můžete si zakoupit myš, „volantový“ joystick (speci-

**„Další konzole.“
Nebo: „Další skvělá konzole!?” Odpověď vám samozřejmě nedám hned, to bych se pak nemusel tak namáhat s následujícím článkem.**

álne pro hru Daytona USA) nebo jiný - osmitlačkový - joystick. Popřípadě si můžete pořídit krabičku AM2 na připojení dalších ovladačů. Toto byl stručný pohled na Saturn od firmy SEGA. Ta ale prodala licence na výrobu Saturnu i jiných firmám. Toho využila například firma JVC, která vyrábí V-Saturn. Nedávno měl svou premiéru Hi-Saturn od Hitachi, oba dva stroje jsou samozřejmě se SEGA Saturnem kompatibilní. Hi-Saturn umí ale již přečíst Photo CD a Video CD, a má v sobě zabudovaný karaoke modul, díky němuž by mohl slavit úspěch. Pokud jste někde v zahraničí v nějakém baru či jiném podobném podniku viděli někoho zpívat nějakou známou písničku, zatímco na obrazovce běží klip a slova této písničky, pak vězte, že je to poměrně oblíbená (nejen) japonská zábava (viz začátek filmu Rising Sun), kterou umožňuje i tento modul. Z toho je patrné, že po hardwarové stránce je Saturn zabezpečen. Zajímavá je i stránka softwarová. Sice se bude jednat „jen“ o hry, ale vzhledem ke kapacitě CD by nemusely být špatné. Výroby her pro Saturna se mimo klasických „konzolových“ firem Konami a samozřejmě SEGA ujali i takoví giganti jako Interplay (pozn. další se kouknou redakci). Zatím jsem viděl dvě hry a obě jsou dobré. Obrázky z dalších nevypadají vůbec špatně, takže se máme na co těšit. Za všechny budu jmenovat hry jako Daytona USA, Panzer Dragon, Virtual Hydride

či Daedalus. Takže jaký bude závěr? Samozřejmě: Další skvělá konzole!!!!

✉ Lewis

HARDWARE

Dva hardy pro Amigu

... Otočím další list a hele můj dopis. Oběhnul jsem celou vesnici a když mne vyhodili od posledního kámoše (asi o půlnoci), šel jsem teprve psát. Víte co nesnáším? Když se někdo vnučuje tím, že píše „Vsadím se, že mě neotisknete! Blééé. A teď několik otázek:

1. Existuje nějaký emulátor PC?
2. Mohou se do Amigy dát i dva harddisky?
3. Můžu poslat nějakou recenzi?
4. Prodává se CD, na které se dájí zapisovat data?

✉ K. Žabka, Chvalkovice

1. Ano, zkus PC_TASK 3.0.

2. Ne.

3. Ano. Pokud se nám bude líbit otiskneme ji a navázeme další spolupráci.

4. Ano, CD-R stojí dnes okolo 80 000 Kč.

✉ Lewis

Stránky pro Atari

Všiml jsem si, že v poslední době se sice věnujete 8bitům, ale pro změnu jen pro C-64. Doufám, že to se stránkami pro Atari myslíte vážně?

✉ Libor Drlik

Čau Libore! Rozhodl jsem se, že si vezmu na starost i Atari 800, takže recenze a novinky se konečně začnou objevovat.

✉ Joe

A600 nemá numerickou klávesnici

Mám Amigu 600 s 1 MB Chip RAM. Jak víte, nemá numerickou klávesnici. Existují klávesy, které numerickou část nahradí?

✉ Petr Válek

Asi Tě zarmoutím, ale na A600 žádné speciální simulátory nejsou. Na druhou stranu ale některé simulátory numerickou klávesnici nepotřebují.

✉ Lewis

Hry pro C 64

Právě jsem dostal odpověď na první dopis a rozhodl jsem se vám znova napsat. Jsem vlastníkem C-64 a ještě dlouho budu. Byl bych rád, kdyby se v Ex. objevovalo trochu více her na tento 8bitový počítač (např. v č. 40 byla jen jedna hra). Nemohli byste uveřejňovat také jiné hry na čtyřicátesátku než logické? Např. akční, textovky, adventury. Jinak jste dobrý časopis a rád čtu i recenze na PC či Amigu. Mnoho štěstí přeje

✉ Jakub Mlynář

Milý jmenovče. Předeším díky za Tvůj dopis. Máš pravdu - do čísla 40 se sem tam objevila nějaká ta recenze na C-64, ale od tohoto čísla se jejich množství přeci jenom trochu zvýšilo. Na druhou stranu, nemůžeš chtít, aby v každém bylo 5 stránek věnovaných Komoušovi 64. Co by tomu řekli PC-čkáři a Amigisté. Co se týče logických her, je to smutné, ale vás čtenáře informujeme alespoň o nich. Samozřejmě, když se objeví hra z trochu jiného soudku, tak se na ni taky mrknem. Recenzovat starší hry je dobrý nápad, ale jistě sis všimnul, že se tak snažím činit. Jinak, abych Tě nalákal, v brzké době se na trhu objeví hry jako je Las Vegas, Sword of Honour, Zone of Darkness a další a další. Je se na to těšit - to mi věř!

✉ Wily

NÁZORY

Sníme časopis

Začnu přímo - už se mi Váš časopis nelibí. Je mi to lito, ale připadá mi, jako by Excalibur svoji úlohu průkopníka splnil a nyní mu nestačí dech. Protože jste však dříve byli opravdu dobrí, mám pocit, že vám dlužím trochu vyšvělení. Možná se i z něčeho poučíte. Jazyková a gramatická úroveň - tady hoši težce prohráváte. Nejsem žádný lingvista, ale například „denník“, „pokud zapnete hru objeví dva lvy“ (vše a mnohé další k vidění v čísle 40), bych asi nemohl - doufám. Vaše hodnocením her se mi často zdá nadsazené. Kupodivu „jistý časopis úzce spojený s dovozem a prodejem her“ má hodnocení psané, podle mě, s větším odstupem a kritičností. To je docela divné, ne? Co dělá šéfredaktor, potažmo zbytek redakce? Nechápu. Nechci být škodolibý, ale co jste si navařili, ...

✉ J. Strnad, Písek

82

Jelikož a protože jsem strašně znechucenej, tak asi proto vám píši. Vy si opravdu myslíte, že jste čtrnáctideník? PIŠTE DO EX. ROVNOU, ŽE TO NESTIHNETE a netahejte nás za nos. Rozsah Ex. je velice malý, chtělo by to aspoň 50 stran. To by si u všech šplhnul a rozhodně by se víc kupoval. Celkové hodnocení Excaliburu je nadprůměrné asi tak 82 %. Váš pravidelný čtenář

✉ Martin A.

Pomůžu Vašim čtenářům

V Excaliburu 44 je popis Cover CD pro PC, v popisu píšete, že demoverzi hry Dark Forces lze spustit z CD. Když spustím tuto hru, počítací mi napiše:

ERROR: Could not create file

Error during installation-install aborted

O FT demu ani nemluvím, abych spustil tuto demoverzi musel bych smazat skoro celý HD. V Mortal Kombatu mi nedou vůbec žádné zvuky, i když mám sound blaster Media Magic ISP 16. Last Dynasty mi taky nejde, Kick Off 3 mi taky nejde...

Snad už je toho dost. Ale já vašim čtenářům přesto pomůžu. Kdo by rád viděl DUNGEON MASTERA II, ať ho zkopíruje na harddisk, vymaže všechny atributy (v M602 - Soubor, ve Volkovu - Files) a spustí DM.EXE.

P.S.: Poslední Excalibur (44) mi přišel o 172 hodin později a to nemluvím o tom, že číslo vyšlo 2. 6. a v prodeji jsem ho viděl až 9. 6.

✉ Jakub Matějů - Mathew

Trapná chyba

Ahoj Genagene (a ti druzí), nejdřív jsem Vás chtěl trochu (trochu dost) zkriticovat, ale stejně dál budete jací jste, tak jsem se na to vykašal. Ale mám dva problémy:

1. V ex 44 jste se dopustili trapné chyby. Červeným písmem se tam omlouváte, že z Vašeho CD nejde bohužel spustit Dungeon Master II. Nevím, co to podle Vás znamená „technické důvody“, ale já jsem to demo rozchodil na 386 SX. Už přesně nevím, jak jsem to dělal, protože už ho mám projeté, ale každopádně jsem to stáhl na hard a pak bylo nutné pře-

psat (změnit) atributy všech fajlů (tuším, že write protect -> off). A stačil dosový ovlaďovač paměti (XMS nebo EMS) a chodil v pohodě. Ted' si vzpomínám, že se mi to asi 3x kouslo při úvodním obrázku, ale po drobných úpravách (paměť, myš, cache, zvuk) se to už nestalo.

2. Na obálce pod číslem vydání je kromě slovenské ceny i cena 2 DM. Pokoušel jsem se v několika stáncích Excalibur za marky koupit, ale všude vyžadovali české koruny. Navštívil jsem i specializované prodejny, ale ani tam jsem neuspěl. Rozhodl jsem se proto koupit si Excalibur za německé marky v Německu. Kromě menších měst jsem to zkoušel i v Mnichově, Drážďanech a v Berlíně a vůbec nikde časopis této značky neznali. Narážel jsem jen na samé PC-Formaty, Spiel-Welt a PC-Gamery. Poradte mi, prosím, kde si mohu Excalibur za

„Jistý časopis úzce spojený s dovozem a prodejem her“ má hodnocení psané, podle mě, s větším odstupem a kritičností. To je docela divné, ne?

J. Strnad, Písek

DM koupit, nebo případně objednat. Předem děkuji i za mnohé další, které jistě trápit tento existenční problém.

Váš zoufalý

✉ Honza Rozparovač alias Jack the Ripper

Hrobka Pána Draků

Práve som si kúpil 43 číslo Vášho časopisu. Musím uznáta, že ste klasa. Keďže som Amigista, veľmi ma potešilo toľko recenzí na túto mašinku. COVER CD - špica nápad, IN - OUT - cool! Proste Váš časopis je bezva. Doteraz som si kupoval Score, ale keďže tam už na Amigu nič nieje, nech si ho jeho vydavateľia strčia ...

Chcel by som sa Vás spýtať, či neviete niečo o českom dungeone Hrobka Pána Draků? To by bolo všetko, a vedzte, že máte ďalšieho priaznivca zo Slovenska.

✉ Sioux (Dalibor Dvořák)

Zaplesknutý plakát

Ste prostě supr. Zkoupil jsem snad všechny čásáky o počítačových hrách a ani jeden z nich vám nesahal ani po pási, možná tak Score a Level ještě ujdou. Plakáty vypusťte, protože jsou to zaplesknuté strany a radši tam vražte nějakou tu recenci na 286. Už dost války mezi PC a Amigou (postřílejte amigisty). Všechno už jsem řek.

Recenze máte taky supr a ty - ml vtípky jsou prostě špica. Už jsem se vykecával nebo vyspával dost dlouho, tak už toho radši nechám. Ze svého doupěte vás zdraví vás věrný pařan

✉ George

Top Sten

Vážená redakce Excaliburu.

Píšu Vám... počkejte, musím to najít... ...kam sem si to... no tak... ...dal.

Jo, už to mám.

Píšu Vám ohledně ex 41 Top Sten strana 8 a 9.

Místo MKII cituji - za názvem hry je počítač (popř. konsole), na které je hra nejlepší a v zá-

excalibur

ISSN 1210-1125. Založeno 1990.

VYDAVATEL: Martin Ludvík

ŘEDITEL: Přemysl Twrdy

ŠÉFREDAKTOR: Antonín Kočí

PŘEDSEDA REDAKCE: Jiří Binek

REDAKTORI: Tomáš Mrkvíčka (Haquel P. Tickwa), Jan Kleisner (JKL), Tomáš Smolík (Lewis), Petr Chlumský (Genagen), Svatopluk Švec (Wotan), Jakub Šlemík (Muddok), Tomáš Jungwirth (Tjoker), Stepan Kment (Dawn), Karel Florian (Roger T.), Michal Franěk (Mrkvoslav Pytlík), Marek Růžička (Marek), Josef Komárek (Joe), Karel Taufman (Kat), Jakub Rezek (Wily), Radek Svarc (Alli), Jan Valenta (Azírek), Jan Horýna (Dracula)

INZERCE: Klára Dosoudilová

(02) 667 123 15, fax: (02) 667 123 16

ADMINISTRATIVA: Hana Hladíková

DTP A DTR: Pavel Mázl, Eva Hilková

DATABÁZE: Bohdan Rámes

TISK: Aleko s.r.o.

Některí další spolutvůrci a pomocníci: kočka Kety, Apple Macintosh Brně Quadra 700, 900 a Power Macintosh, QuarkXPress, Adobe Photoshop, Janek Ledecký, Adobe Illustrator, Live Picture, Script, AC/DC: Hells Bells, Highway to Hell, Deep Purple: Comin' Home, Keks: Revma, Karel Kryl: Anděl, Saxon: The Crusader Prelude, Roxette: How do you do, McFilé menu s džusem.

PŘEDPLATNÉ: 1 číslo za 18 Kč, 12 čísel za 216 Kč, 24 čísel za 432 Kč, 48 čísel 864 Kč. Na složenku typu C (obrážte na poště) napište adresátu: PCP, Box 414, 111 21 Praha 1. Čítelne vyplyte adresu, na kterou chcete časopisy zasílat (včetně PSC). Na zadní stranu „Zpráva pro příjemce“ čítelne napište, jaká čísla si předplatíte, vynásobte jejich počet cenou a sečte. Zaplatte na poště. Kontrolní ústřízek si ponechte. Tel.: 02/667 123 15.

PŘEDPLATNÉ PRO SR:

Ultrasoft, P.O.Box 74, 810 05 Bratislava 15. Tel.: 07/496400

Adresa redakce: PCP, Excalibur, P.O. Box 414, 111 21, Praha 1. Nevyžadujeme příspěvky nevracíme.

ROZSÍRJUJE: PNS a soukromí distributoři.

Podávání novinových zásilek povolené Reditelstvím poštovní prepravy Praha č.j. 1645/94 ze dne 25.7.1994, MK CR 5 204, MÍC 47 129. Podávání nov. zás. povolené RPP - Ba pošta Ba 12 dňa 22.9.1994 č.j. 365/94 a RPP-Ba, č.j. 215/95-P zo dňa 15.5.1995.

Copyright © Martin Ludvík - Popular Computer Publishing, 1995. Všechna práva vyhrazena. Reprodukce jakékoli části bez předchozího písemného svolení vydavatele je zakázána.

vorce pak výčet všech herních přístrojů, na které hra ještě existuje. A jestli se teda nepletu, tak na str. 26 si už Joe hraje MKII na PC. Máte v tom pěkně... (censored). Dále nevím, co máte proti konsolím, viz věta Muddoka - „Správně! Zahájíme okamžitě křížovou...“ Už se mi to nechce ani psát, protože mám SNES. Přitom nejlepší hra všech dob je MKII - a na čem je ta nejlepší hra nejlepší hmm?! Nebo druhé místo S.S.F.II. nejlepší je na SNES. Tak mi laskavě vysvětlete, co vám ty ubohé konsole udělaly. Čau.

✉ Neznámý pisatel

Hranatý nadpis (ex 45)

Proboha, kdo měl ten příšernej nápad s těma zouflalými hranatýma nadpisama?! Koukněte se někdy na starší čísla jako třeba 12-19.

Myslím, že jejich grafika a úprava byla mnohem lepší, než je tomu nyní.

K onomu CD přiloženému k číslu 43 již myslím bylo řečeno dost, ale chtěl bych si taky přisadit. Nevím, zda bylo nutný napcat na jeden kompaktní hry pro několik systémů. Nebylo by rozumný přiložit třeba i pár textových souborů, jako např. databázi her recenzovaných v minulých časopisech, cheaty ke hrám, jež vyšly v časopisu, atd.

Pokud se budete i nadále zajímat o všechny herní systémy, bude to vést možná k tomu, že váš časopis bude obsahovat 1 stránku pro PC, jednu pro Amigu, atd. Nebylo by tedy lepší vydávat třeba dva časopisy? Například: PC Excalibur a Amiga Excalibur? S tím, že časopisy by v sobě měly přílohu o osmibittech. Časopis pro PC by tedy mohl obsahovat nejen pár her, ale i třeba uživatelské prostředí, OS, jestli je lepší MS DOS nebo DR DOS, jak optimalizovat paměť, důležité kroky při zhroucení systému.

✉ Amík Petr Dvorský

Trapná chyba

Ahoj Genagene (a ti druzí), nejdřív jsem Vás chtěl trochu (trochu dost) zkriticovat, ale stejně dál budete jací jste, tak jsem se na to vykašal. Ale mám dva problémy:

1. V ex 44 jste se dopustili trapné chyby. Červeným písmem se tam omlouváte, že z Vašeho CD nejde bohužel spustit Dungeon Master II. Nevím, co to podle Vás znamená „technické důvody“, ale já jsem to demo rozchodil na 386 SX. Už přesně nevím, jak jsem to dělal, protože už ho mám projeté, ale každopádně jsem to stáhl na hard a pak bylo nutné pře-

"Když chcete vytvořit opravdu vynikající hru, musíte zapojit všechny své síly. Práce na počítačové hře není vůbec jednoduchá, ale vyplatí se. Nemyslete si, že se stanete idolem již po své první nebo druhé hře, ale půjdete-li opravdu za hranice svých možností, můžete se po dokončení svého dalšího díla ocitnout na špičce. Jen na jednu věc si musíte dát pozor - pokud chcete začít tvořit hru, nesmí být první myšlenka, co Vás napadne, kolik dostanete peněz."

Takto vedl svou řeč můj anglický kolega Brian Williams k týmu Pterodon Software (tvůrci Oslího ostrova a 77) při své první návštěvě Studia Vochozka Trading v Brně. Nejen pro ně, ale i pro všechny vývojáře, kteří se mnou spolupracují, se otevřela absolutně nová dimenze - vývoj počítačových her pro celosvětový trh s CD-ROM. Jeho monolog zněl působivě, ale přesto se Pterodon drže zeptali, kolik teda k sakru dostanou. Jeho odpověď (po několika sekundách počítání na kalkulačce a nahlédnutí do kursovního lístku) zněla:

"Milion dvě stě tisíc korun a možná i víc. Pro Vás osobně."

Tuto částku si můžete vydělat i Vy. Jestli chcete spolupracovat na vývoji počítačové hry, musíte udělat první krok - jakýmkoliv způsobem mi napsat nebo poslat fax. Koho vlastně sháním? Grafiky (kresba na papír, do počítače nebo 3D), programátory (C, assembler, Pascal), hudebníky, scénáristy a designéry.

Na ukázky čeká
Petr Vochozka, VOCHOZKA TRADING

Moje adresa:
Petr Vochozka
Studio Vochozka Trading Brno
Bolzanova 42
618 00 Brno
tel/fax 05-535 113
přes víkend 0463-22 373

PS: Zájemci ze Slovenska volejte na 07-496 346

Ještě

1

Excalibur

do využití nové adventury v češtině od
Vochozka Trading pro počítače PC

AGENT V ZÁBĚHU

Další informace v příštém Excaliburu

CD-ROM SOFTWARE

Za vysvědčení:
hru na CD-ROM!

Shareware

25 Great Action Games	549
(mj. One Must Fall, Corridor 7, Conspiracy)	275
Syndicate, Prince of Persia, Wolfenstein)	275
190	
Descent	190
Heretic	275
Jazz Jackrabbit	
One Must Fall: 2097	
Rise of the Triad	
Super CD 3-D Gaming	459
(Doom, Dragon Hunt, Wolf Fighter aj.)	459
Super CD Horror Mania	
(mj. Frankenstein, Dungeons of Death, Roadkill, Ravenloft)	
Super CD Mega Games	
(50 her-Jazz Jackrabbit, Cyclones, God of Thunder, Cyber Punk...)	
Under a Killing Moon	275
(hratelná démonverze)	

Plně verze

Advanced Dungeons & Dragons Vol. 3	1190
Conspiracy	890
Doom II	1990
Patriot	690
Populus II/Powermonger	995
Privateer	995
Seal Team	995
Shadow Caster	995
SSN-21 Seawolf	995
Strike Commander	995
Syndicate Plus	995
Ultrabots	995
Walls of Rome	540
Wing Commander II Deluxe	995
Wrath of the Demon	990

Plně verze - OEM

Commander Blood	1099
Cyclones	999
Dawn Patrol	1099
Hell - Cyberpunk Thriller	999
Panzer General	999
Sim City 2000	1190
USS Ticonderoga	1099

Různé

Dexxa Infra Red Control Pad	1659
CD Speed (program, který zrychlí mechaniku CD-ROM a o 600%)	319
Plastový box na 32 ks CD/CD-ROM	199
Skládací stojánek na 20 ks CD	
Ovládače boeder	
Joystick P6	499
Joystick P7	539
Joystick P9	779
Joystick P10	699
Joypad bit star	399

***** 11 PACK - Mega Pak Vol. II *****

BodyWorks Voyager - Jurassic Park - Jutland - Cyberplasm Formula - The Psychotron - Return to Ringworld - Shadowlands - Microcosm - Computerse Starter CD - Sleepwalker - Spectre VR
11 CD s plnými verzemi - 2190 Kč

DISK, CD-ROM SOFTWARE, Mečníkovova 14, 703 00 Ostrava 3, tel./fax 069 350565

Prodejní ceny včetně DPH. Zasláme na dobríku, poštovné + balné = 50 Kč.

OMEZENÝ rozpočet na reklamu?

Excalibur shop nabízí výbornou cestu k získání 100 000 aktivních zákazníků.

Volejte tel.: 02/667 123 16

Předplatné Excaliburu

Česká republika: 1 číslo za 18 Kč, 12 čísel za 216 Kč, 24 čísel za 432 Kč, 48 čísel 864 Kč.

Návod: Na složenku typu C (objednávejte na poště)

napište adresáta: PCP, box 414, 111 21 Praha 1.

Cílem vyplňte adresu, na kterou chcete časopisy zasílat (včetně PSČ). Na zadní stranu „Zpráva pro příjemce“ srozumitelně a cítelně napište, jaká čísla si předplácíte, vynásobte jejich počet cenou a sečtěte. Zapalte na poště. Kontrolní ústřízek si ponechte. Informace o předplatném v ČR na tel. čísle 02/667 123 15 (9-15 hodin).

Slovenská republika: 1 číslo 30 Sk. Adresát:

ULTRASOFT, P.O.Box 74, 810 05 Bratislava 15.

Informace o předplatném v SR na tel. čísle 07/496 400.

Kde mají i starší

Excalibury?

KLUB 602 Martinská 5, Praha 1

GAMES WORLD Vodickova 41, Praha 1

AMIGA INFO Šumavská 19, Praha 2

ATLANTIDA Slezská 48, Praha 2

AMIGA SHOP Norská 19, Praha 10

COMPUTER LAND Povražnická 4, Bratislava

Nový Excalibur každý pátek

excalibur 31

OBJEDNÁVKY PRO ČR

NOVA
P.O.BOX 39
ZLÍN 11
763 11

OBJEDNÁVKY PRO SR

ULTRASOFT
P.O.BOX 74
BRATISLAVA 15
810 05

PONUKA HER

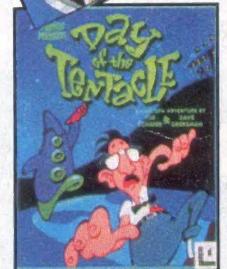
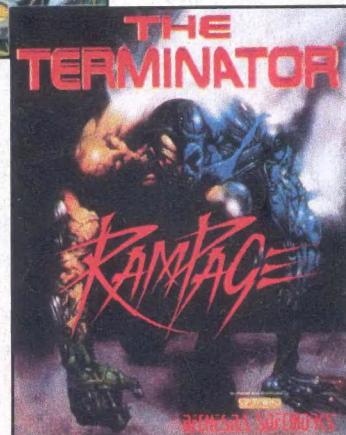
NA PC

VERZE DISK 3,5

• A - TRAIN.....	1489.00
• A - TRAIN CONSTRUCTION SET.....	559.00
• AL QADIM	1299.00
• CHAMPIONSHIP MANAGER ITALIA	999.00
• CHAMPIONSHIP MANAGER COMPENDIUM.....	999.00
• COMANCHE MAXIMUM OVERKILL	1599.00
• DARK LEGIONS	1299.00
• DAY OF THE TENTACLE	1499.00
• DELTA V.....	1599.00
• DOMINUS.....	1499.00
• DUNGEON HACK	1399.00
• ELDER SCROLLS - ARENA ...	1499.00
• EUROPEAN CHAMPIONS	1119.00
• EYE OF THE BEHOLDER 3	1399.00
• FLASHBACK	1399.00
• FORMULÁ 1.....	999.00
• INDIANA JONES 4 adventure.....	1399.00
• INFERNO.....	1649.00

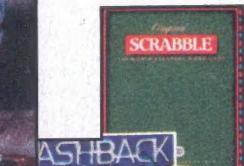

• IRON CROSS.....	1569.00
• JURASSIC PARK	1299.00
• LINKS 386 PRO	1599.00
• LORDS OF MIDNIGHT.....	1299.00
• ONE STEP BEYOND.....	799.00
• POWER DRIVE	1059.00
• RAVENLOFT.....	1169.00
• RYDER CUP	1119.00
• SAM & MAX	1499.00
• SCRABBLE	1149.00
• SECRET OF MONKEY ISLAND 2	619.00
• SIM EARTH 1.....	529.00
• SPELLJAMMER	1299.00
• STAR TRAIL - REALMS OF ARKANIA....	1569.00
• STRONGHOLD	1299.00

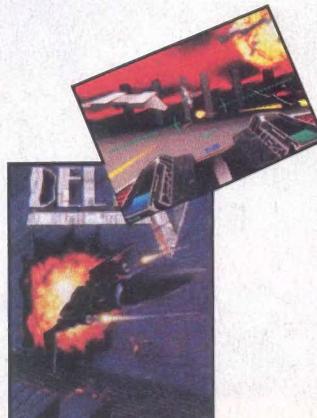

VERZE CD-ROM

• ARMORED FIST.....	1699.00
• CENTRAL INTELLIGENCE	1459.00
• COMANCHE MAXIMUM OVERKILL	1599.00
• DELTA V	1749.00
• DID'S VIRTUAL WORLD (kolekce 3 her)	1099.00
• FORMULA 1.....	1099.00
• INDIANA JONES 4 adventure	1749.00
• INFERNO	1799.00
• JOURNEYMAN PROJECT TURBO	1699.00
• JURASSIC PARK	1299.00
• LINKS 386 PRO	1749.00
• LORDS OF MIDNIGHT	1299.00

• REBEL ASSAULT	1899.00
• STAR TRAIL - REALMS OF ARKANIA ...	1699.00
• SECRET OF MONKEY ISLAND	1679.00
• T.F.X.	1789.00
• THE HORDE	1399.00
• UNDER A KILLING MOON (4 CD)..	2299.00

Programy dodávame na dobírku v originální anglické verzi
a k ceně si účtujeme poštovní poplatek.